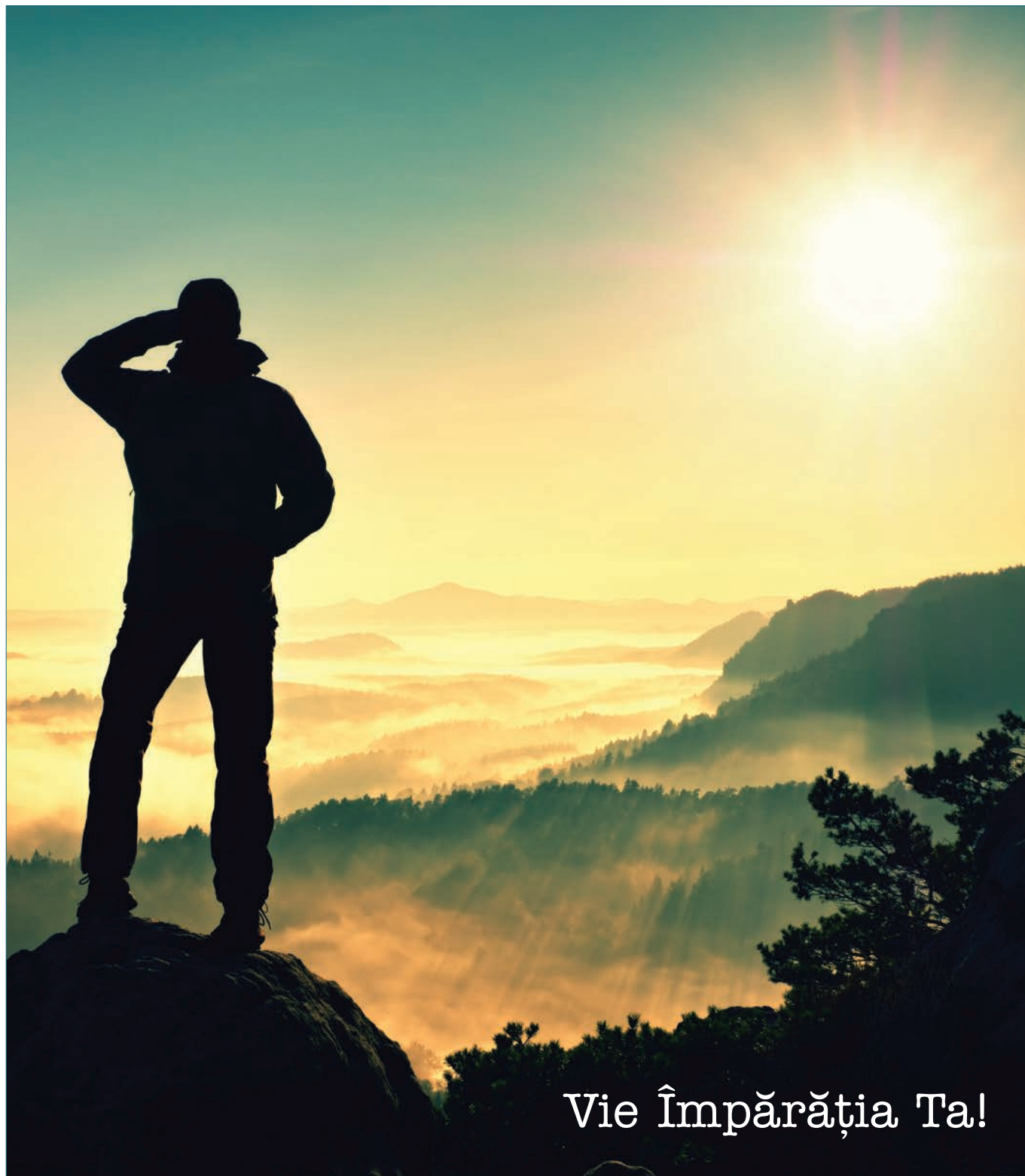

Curierul Adventist

NOIEMBRIE 2020: DUMNEZEU NE ÎMPĂRȚĂȘEȘTE SECRETELE ZILEI DE MĂINE +
REVOLUȚIA DE CATIFEA A VATICANULUI + CAPCANELE IDEOLOGICE PERICULOASE
ALE PĂCATULUI + VOINȚA, PUTEREA CARE GUVERNEAZĂ NATURA UMANĂ +
REGIM DE SUPRAVIEȚUIRE COVID-19 + PLANUL LUI DUMNEZEU E CEL MAI BUN

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INSPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII DOMNULUI HRISTOS

Vie Împărăția Ta!

Curierul Adventist

„Iată, Eu vin curând...”

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, de articole și știri, ajutându-L astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în apropiata Lui revenire.

25-26
noiembrie 2020

10-60%
reducere

ZIUA **PORTILOR**
DESCHISE

ZPD on-line:
25 - 26 noiembrie 24 h/zi

ZPD call - center:
25 - 26 noiembrie
orele 8:00 - 22:00

ZPD librării:
25 - 26 noiembrie
orele 9:00 - 18:00

* Biblia de studiu și Imnurile creștine au reducere 10%, iar Biblia are reducere 22,5%. Nu beneficiază de ofertă cărțile din proiectul Cartea Anului.

Livrare gratuită pentru comenzi de minimum 50 de lei prin Poșta Română, respectiv 100 de lei prin curierat rapid.

Oferta este valabilă în limita stocului disponibil.

comenzi@viatasisanatate.ro
www.viatasisanatate.ro
021 323 00 20
0740 10 10 34

evs
editura viață și sănătate

Anul XCVII, NOIEMBRIE 2020. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.
Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Balla Lorand; Redactor-șef Teodor Huțanu; Coordonator ediție limba maghiară Ernest Szasz; Consultanți: Aurel Neațu, Georgel Pîrlitu, Emil Jigău, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Robert Mandache, Viorel Răducan, Iosif Pașca, Gabriel Ban; Colaboratori speciali: Romică Sirbu, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Florian Ristea, Marius Andrei; Redactor web Marian Mihai; Lectura manuscrisului Adrian Neagu; Redactor-corector Livia Mihai; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondență: Curierul Adventist, str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

„DUMNEZEU CARE MĂ VEDE...”

Aproape peste tot sunt montate camere de supraveghere. Cu ce folos? În prima carte a Bibliei ni se prezintă cea mai performantă cameră de supraveghere, pe care Agar o numește „Dumnezeu care mă vede” (Geneza 16:13). Este eficientă, nu-i scapă nimic. Nu doar supraveghează, ci simultan oferă ocrotire, sfat și încurajare.

În casa lui Avraam au apărut necazuri. Sara, pentru a avea moștenitorul promis de Dumnezeu, a purces la practica vremii. Apoi Agar a disprețuit-o pe Sara, iar aceasta a asuprit-o pe slujnică. Într-o zi, Agar a fugit în pustie. Ochii Celui Nevăzut au însoțit-o. Îngerul Domnului, prin cuvintele: „Agar, roaba Saraiei, de unde vii și unde te duci?” (Geneza 16:8), i-a dat vestea bună: o cunoaște și manifestă interes pentru viața ei. Ce încurajare! Ce Dumnezeu minunat!

Istoria se repetă. Un pas greșit, puțină încredere de sine, desconsiderarea Stăpânului sau a semenului, o răzvrătire ocazională etc., și ne găsim singuri, fără soluții și speranță, în pustiu de viață. Întrebările Sale „de unde vii și unde te duci?” sunt de ajutor, deoarece cei aflați în necaz riscă să fie confuzați și să nu știe sensul existenței lor. Dialogul dintre înger și Agar ni-L descoperă pe Acela care veghează, ne cunoaște pe nume și are soluții individualizate pentru fiecare situație și persoană.

El vede (veghează) și Se lasă văzut

Agar a fugit în pustie, dar nu L-a putut evita pe Dumnezeu. Domnul a văzut-o în Pustia Sinai, spre Șur, și i-a auzit „mâhnirea” (v. 11). Isus l-a văzut pe Filip sub smochin, pe Zacheu ascuns în frunziș, iar pe Bartimeu, la marginea drumului. El-Roi, Dumnezeul care vede, este aproape de cei care au nevoie de El, și privirea Lui oferă veghere, siguranță, ocrotire și soluții salvatoare. El are o mie de soluții la probleme la care omul nu are niciuna.

Agar, căutând ocrotire, se îndrepta către Șur, fortăreața ce apăra Egiptul de invazia beduinilor. Dacă Dumnezeul lui Avraam nu a ocrotit-o de apăsarea stăpânei..., ea s-a simțit liberă să se întoarcă în Egipt, la zeii ei. Obosită și descurajată, stătea în umbra palmierilor, lângă izvor. Cineva i se adresează pe nume (Geneza 16:8-11). Ea Îl recunoaște: „Tu ești El-Roi!” Ce moment fascinant! Agar a văzut spatele Celui ce a văzut-o (6:13). „Abia când am pierdut totul, doar atunci mi-am dat seama că Hristos este al meu”, spunea Oscar Wilde.

Rugămintea lui Moise: „Dacă fața Ta nu vine cu noi...” surprinde dimensiunea siguranței oferite de prezența divină. David, prin expresiile: „Fața Ta, Doamne, o caut!” și „nu-mi ascunde Fața Ta” (Psalmii 27:8-9) manifestă interes pentru voința, sfatul, descoperirea și porunca Sa. Căutându-I fața, Îi vom vedea spatele, adică Îl vom vedea retrăgându-Se discret după ce ne-a pus pe picioare și ne-a binecuvântat.

Caută-I Fața, pentru ca „Domnul să facă să lumineze Fața Lui peste tine și să Se îndure de tine! Domnul să-Și înalțe Fața peste tine și să-ți dea pacea!” (Numeri 6:24-26). ■

Szász Ernest, pastor, coordonatorul redacției de limba maghiară a Editurii Viață și Sănătate

CUPRINS

3 Editorial

Szász Ernest

„Dumnezeu care mă vede”

4 Spiritual

Szigeti Jenő

Dumnezeu ne împărtășește secretele zilei de mâine

6 Opinii

Daniel Nițulescu

Revoluția de catifea a Vaticanului

9 Spiritual

Ștefan Radu

Antagonisme

10 Istoria creștinismului

Benone Lupu

„Sfinții împărați Constantin și Elena” și moștenirea lor (II)

12 Info

Petru-Daniel Căținean

Sesiunea a IX-a a Adunării Generale Extraordinare Elective a Conferinței Transilvania de Sud

13 Biografii

Adrian Turturică

„Acesta a fost tata!” – Ionel Turturică

15 Spiritual

Emilian Niculescu

Capcanele ideologice periculoase ale păcatului

18 Reflecții

Victor Safta

Nu Benjamin sau Ruben!

20 Psihologie creștină

Liviu Văduva

Voința, puterea care guvernează natura umană

22 Misiune

Aurel Neațu

Mesaj de condoleanțe după moartea misionarului Pavel Bartolomeu

23 Sănătate

Constantin Dinu

Regim de supraviețuire COVID-19, versiunea 7.4 (I)

28 Teologie

Florin Lăiu

Profeții suspendate (II)

30 De la inimă la inimă

Aurel Neațu

Planul lui Dumnezeu e cel mai bun

31 Pagina copiilor

Alina Chirileanu

Isus, Exemplul meu

DUMNEZEU NE ÎMPĂRTĂȘEȘTE SECRETELE ZILEI DE MÂINE

CINE ESTE PROFETUL, VĂZĂTORUL? ESTE OMUL LUI DUMNEZEU CARE TRANSMITE SEMENILOR IDEILE, DECIZIILE, JUDECĂȚILE LUI DUMNEZEU. EL NU ESTE SAVANTUL VIITORULUI, CI ESTE CUNOSCĂTORUL PLANURILOR LUI DUMNEZEU CU PRIVIRE LA OMENIRE ȘI LA SOARTA EI. EL NU ARE MENIREA DE A TRANSMITE VIITORUL.

Dumnezeu nu vrea să facă din noi savanții zilelor viitorului, ci cunoscătorii planurilor Sale. De aceea El a vorbit odinioară prin profeți. Speranța pe care și-o făurește omul nechibzuit este doar nădejdea visătorului. Încercăm să ghicim, să organizăm și să modelăm viitorul după dorințele noastre. Finalul a fost mereu dezamăgirea, pentru că s-a încetșat în fața noastră planul gândit inițial de Dumnezeu cu privire la viața noastră. Viitorul a devenit terenul de vânătoare al prezicătorilor. Biblia tratează timpul diferit față de felul nostru de a-l trata. Omul de azi ar dori să se situeze în sensul de mers al trenului timpului, detectând viitorul și uitând trecutul. Gândirea biblică este tocmai reversul. În fața noastră se află trecutul, și nu viitorul. Trecutul nu trebuie uitat, ci din trecut trebuie să învățăm. Binele trebuie păstrat, răul trebuie corectat. Terenul activității este prezentul, iar viitorul este determinat de felul în care, pe baza învățămintelor trecutului, mi-am corectat greșelile și am păstrat binele. Această concepție despre timp este baza cuvântului profetic.

Dumnezeu ne împărtășește tainele viitorului pentru că vrea să înglobeze viața noastră în planul inițial al mântuirii. Primul profet care a așezat în scris solia ce i-a fost transmisă a fost Amos, cca 760 î.Hr. El a mărturisit că „Dumnezeu nu face nimic fără să-și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci” (Amos 3:7). Taina este planul lui Dumnezeu de a ne salva, dar cine este profetul, văzătorul și care este solia profetică? Profetul este omul lui Dumnezeu care transmite semenilor ideile, deciziile, judecățile lui Dumnezeu. El nu este savantul viitorului, ci este cunoscătorul planurilor lui Dumnezeu cu privire la omenire și la soarta ei. El nu are menirea de a transmite viitorul. Aceasta o făceau în vechime vrăjitorii, iar azi o fac viitorologii. Profetul ne spune că Dumnezeu este prezent în istorie. Planul lui Dumnezeu se îndeplinește în istoria lumii, ca și în viața noastră.

Creștinismul de azi se află într-o derută privind timpul. Cu privire la Domnul Isus, știe să vorbească doar despre trecut, sau în viitor, și uită

faptul că „Isus este Acela care nu pleacă” (după cum William G. Johnson, fostul redactor al *Adventist Review*, amintea adesea), pentru că El a promis că va rămâne cu noi până la sfârșitul lumii (Matei 28:20). Creștinii de azi au nostalgia vremurilor când Mântuitorul umbla pe pământ. Între timp uită tot mai mult că El este aici, între noi. Și azi se poate trăi după modelul Său, într-o lume diferită și cu alte circumstanțe. Dacă din cauza realității descurajante și a încercărilor dispare nostalgia trecutului, atunci apare visarea cu privire la viitor.

Acordăm noi certitudine cuvântului profetic? Trecutul este sigur. Dumnezeu ne-a condus prin multe furtuni și încercări. În mentalitatea conformistă a societății de consum, suntem în pericolul de a uita experiențele trecutului. Viitorul, ținta, se apropie de noi, Hristos va veni cu siguranță. Problema este prezentul, acel „azi” veșnic, când trebuie să auzim continuu glasul lui Dumnezeu (Evrei 3:15). Pentru aceasta este nevoie de viziunea profetică pe care Dumnezeu tocmai de aceea ne-o dă, pentru ca, în locul deplângerii trecutului și al visării cu privire la viitor, să ne orientăm în planul de mântuire al lui Dumnezeu. Astfel, cuvântul profetic devine o candelă luminoasă, care ne arată pasul următor, pentru a evita capcanele și așa se face că Luceafărul de dimineață ne va călăuzi până la țintă, până la un viitor sigur: Domnul Isus vine pentru noi!

Cine vrea să prezică evenimentele viitorului din profeții, acela se rătăcește. El este interesat doar de ceea ce va avea loc mâine și observă tot mai puțin ceea ce trebuie făcut azi ca să aibă parte de Cel ce va veni pentru el. În felul acesta apare o stare sufletească foarte aparte, care poate fi numită panică profetică. Drept consecință, riscăm să murim din cauza fricii și în așteptarea evenimentelor ce vor avea loc pe pământ (Luca 21:26). Astfel, revenirea Domnului este acoperită de încercări. În locul vestirii speranței, încercăm să-i pregătim pe oameni pentru minunata speranță folosind înfricoșarea și groaza. Între timp, chiar și noi credem tot mai puțin că Domnul este Cel Atotputernic, care rămâne cu

noi până la sfârșitul veacurilor. O altă consecință a panicării este încropeala, starea laodiceeană. Se fac tot felul de preziceri cu privire la evenimentele viitoare, până când se pierde încrederea din cauza multor decepții. Pentru această boală, este un singur medicament: viziunea profetică corectă, conformă cu Biblia.

Înainte de Dumnezeu, ziua de mâine este mereu clară, iar El vrea să ne facă să fim oameni zilei de mâine. El vrea ca acel plan gândit de El din eternitate să devină realitate chiar de azi. Nu trebuie să credem în ceea ce este probabil sau incalculabil, ci în Isus. Cel care vrea să ghicească evenimentele viitorului din profeție se rătăcește. În schimb, cel care recunoaște în aceasta planul lui Dumnezeu, acela găsește drumul. Cel care este interesat doar de ce se va întâmpla mâine va observa tot mai puțin ce trebuie să facă azi pentru ca Domnul să poată veni și pentru el.

Creștinismul este o schimbare de optică. Pentru a câștiga viitorul trebuie să constat că există un plan care s-a născut cândva, în veșnicie, pentru mine. Dacă cred în Creatorul Isus Hristos, voi ajunge cu siguranță la țintă. Doar așa pot deveni omul speranței, omul răbdării. Răbdarea sfinților înseamnă constanță, perseverență, răbdare, elemente care asigură echilibrul credinciosului.

Dacă nu luăm în serios aplicația personală a planului mântuirii, atunci din timp în timp ne vom prăbuși în epuizare, în loc să ne prăbușim în închinare. Încercările lui Satana, cele de care avem parte acum și cele care urmează, ținesc perseverența noastră. Dar cei care manifestă răbdarea stăruitoare a sfinților, aceia ajung la mântuire, sau, cu alte cuvinte, ei dobândesc viața veșnică prin perseverență (Apocalipsa 14:12; Luca 21:19). Aceasta este realitatea așteptării lui Hristos, pentru că doar atunci pot fi oameni ai speranței, dacă această calitate de bază există în ei.

Răbdarea sfinților nu este o calitate umană, ci este harul lui Dumnezeu. Eu depun viața mea în mâna Creatorului și observ că nu la întâmplare au loc în viața mea unele lucruri, ci acestea sunt necesare din punct de vedere al mântuirii. Dacă învăț de la Dumnezeu cum să privesc toate acestea, atunci constat că El mă conduce.

În parabola semănătorului, sămânța căzută în țarina cea bună se înmulțește în așteptare răbdătoare (Luca 8:15). Creștinismul este adesea comparabil cu un om cu „stomacul bolnav”. Ne stau la dispoziție cele mai bune alimente, Cuvântul speranței, care ne familiarizează cu tainele omnesului nostru, cu planul veșnic al lui Dumnezeu, care ne cuprinde și pe noi. Dar noi le trecem

cu vederea. Sămânța cade între spini, sau cade la marginea drumului, de unde este culeasă de păsări. Poporul lui Dumnezeu se află acolo unde sămânța cade în terenul fertil și produce roade în răbdare. Dumnezeu ne conduce prin încercări, iar fără aceasta nu există mântuire. Încercarea nu este lipsa obiectivului, ci este șansa biruinței. Punctul fix al lui Arhimede, punctul fix exterior omului, este crucea lui Hristos. Pavel exclamă împreună cu orice om care așteaptă mântuirea: „O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?” Unicul răspuns valabil este oferit tot de către apostol: „Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, prin Domnul Isus Hristos!” (Romani 7:24-25). Mântuirea înseamnă că Domnul Isus redă omului care se chinuie în robia păcatului comoara de preț a libertății de voință, demnitatea umană sau, după limbajul biblic: chipul lui Dumnezeu.

Nu pot să mă salvez singur, trebuie să-L accept pe El și, în El, trebuie să-mi descopăr ținta vieții. Trebuie să fiu răstignit zilnic împreună cu Hristos, pentru ca Hristos să trăiască în mine, și nu eu (Galateni 2:20). Doar în Hristos sunt liber de păcat, dacă gândesc împreună cu El, făptuiesc împreună cu El sau, cu alte cuvinte, trăiesc în El. De aceea apostolul Pavel încheie astfel marea problemă: „Acum dar nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus...” (Romani 8:1-2).

Trebuie să cerem zilnic libertatea de la El, atunci acel mâine sigur al lui Dumnezeu va fi și „măinele” tău, pentru că Dumnezeu ne împărtășește taina zilei de mâine. ■

Prof. dr. **Szigeti Jenő**, profesor emerit, pastor, decesat la data de 27 august 2020.

**ORIENTARE
SIGURĂ
SZIGETI
JENŐ**

**CEL CARE ESTE
INTERESAT DOAR
DE CE SE VA ÎN-
TÂMPLA MÂINE VA
OBSERVA TOT MAI
PUȚIN CE TREBUIE
SĂ FACĂ AZI CA
DOMNUL SĂ VINĂ
ȘI PENTRU EL.**

REVOLUȚIA DE CATIFEA A VATICANULUI

**PAPA DECLARA
CĂ „PANDEMIA
NE-A ADUS LA
O RĂSCRUCE
DE DRUMURI ȘI
ESTE NEVOIE DE
OAMENI NOI DIN
TOATE RELIGIILE
PENTRU A SALVA
PLANETA”.**

Dincolo de dialecticele cu care ne obișnuim zilele acestea, stânga-dreapta, vest-est, Vaticanul încearcă prin vectorul său de putere și de imagine, nu fără lupte interne intense și repositionări, impunerea unei noi ordini mondiale și a unei noi culturi. O nouă ordine mondială care vine de sub zodia conspirației direct în al nostru *modus vivendi* de zi cu zi. Se încearcă din răspuneri impunerea unei filozofii papale de stânga, ca orientare. Nu știm în ce măsură susținerea acordată de actualul papă regimului dictatorial al juntei din Argentina anilor 1976–1983 justifică orientarea sa politică. Mai degrabă afinitățile doctrinare dintre orientarea neomarxistă și agenda papală pe care vrea să o implementeze lumii sunt observații corecte.

Papa critică de ani buni politicile capitaliste și economia globală de piață exploatare, ne-

sfiindu-se să-și afișeze afinitățile pentru ceea ce noi știm că este politică marxistă sau bolșevică. Aceste politici le camuflează sub pseudo-imaginea apostolului săracilor, teologic vorbind, sub auspiciile mult clamatei doctrine sociale a bisericii și a grijii manifestate pentru *oiko menes* – *casa nostra* (vezi Enciclica *Laudato Si*, din iunie 2015, sau mult mai recenta enciclică *Fratelli Tutti*, lansată la mormântul Sfântului Francisc de Assisi pe 4 octombrie 2020). Suveranul își reînnoiește permanent apelul la anularea datoriilor țărilor sărace. În luna septembrie a aceluiași an, papa a folosit pretextul pandemiei pentru a justifica odihna de care are nevoie mediul înconjurător. Aceasta este o temă predilectă a suveranului – grija față de *oikos menes* (literal „locuitorii casei, planetei”, de aici avem cuvântul „ecumenism”). Probabil că exprimările duble

vizează intenționat, pe lângă grija față de planetă – ecologia – și tema ecumenismului, ecumenismul religios prin care papa încearcă coagularea întregii suflări religioase sub aceeași umbrelă patronată de Vatican. Acesta este dezideratul Pactului Global pe Educație, care a fost convocat în cetatea eternă între 11 și 17 octombrie 2020. Papa își dorește să-i adune, sub paravanul unei aparente comunicări academice, sub protectoratul Vaticanului, pe toți actorii importanți ai lumii: reprezentanții religiilor, ai corpului internațional, ai guvernelor, ai organizațiilor umanitare, ai instituțiilor academice, economice, politice și culturale din întreaga lume, pentru că „educăm ca să salvăm planeta”.

Papa declara că „pandemia ne-a adus la o răscruce de drumuri și este nevoie de oameni noi din toate religiile pentru a salva planeta”. Sub pretextul odihnei de care are nevoie planeta și al gurii de oxigen pe care și-a luat-o în timpul pandemiei, acum, când apele și aerul au devenit mai curate și animalele și păsările s-au întors în habitatele lor, este nevoie de impunerea unei zile de odihnă. O zi de odihnă pentru familie, societate și desuetul mapamond. În aceste ambalaje frumos colorate și justificate științific ne vor fi livrate legile duminicale. În Enciclica *Laudato Si*, din 2015, papa amintește de ziua de Sabat doar ca să-și introducă noua zi de odihnă, noii oameni, noua mentalitate și noua cultură. Priviți ce piruete hermeneutice reușește să facă: „În ziua a șaptea, Dumnezeu S-a odihnit de lucrarea Lui. El a poruncit lui Israel să păzească Sabatul zilei a șaptea... Duminica este ziua învierii, prima zi a „noii creații”, când s-au arătat primele roade ale umanității salvate. Această zi proclamă eterna odihnă a omului în Dumnezeu. Noi călătorim acum spre Sabatul eternității, spre Noul Ierusalim. În Apocalipsa 21:5, Isus a promis că va face toate lucrurile noi.”

Enciclica *Fratelli Tutti* include un nou apel la „miracolul bunătății și la un dialog cultural pentru o nouă cultură”. Documentul de 86 de pagini este un apel urgent adresat Bisericii Romano-Catolice și întregii lumi, care tremură din toate încheieturile din cauza pandemiei de Covid-19. Enciclica este în mare parte o critică fără menajamente adusă unei economii capitaliste de piață, care jefuiește planeta, și populismului naționalist. În diferite ocazii, papa nu s-a sfiit să catalogheze capitalismul drept sălbatic, numindu-l „excremente ale diavolului”. Fără să ne avântăm prea mult în siajele politicii, de ce este important să stabilim axiologia și valențele purtătorului de lumină de la Vatican? Ca să știm care este dru-

mul pe care papa invită turmele lumii să meargă. În cheia istoriei politice putem descifra aceste tendințe din ce în ce mai fâțișe, ca un preambul al dictaturii de „catifea” ce urmează a fi instaurată.

„Cu ajutorul mult clamatei incluziuni sociale, prin ochii tratamentului egalității, omenirea poate emerge din pandemie mai unită, mai dreaptă și mai plină de pace”, declara suveranul pontif. „Fratelli Tutti” este, pentru cine înțelege, un mesaj de incluziune, indiferent de orientările sexuale sau de alt gen. Papa nu poate să nu se opună din răspunderi naționalismului de dreapta, deoarece sub mrejele lui este promovată ca ideologie familia tradițională. Naționalismul, fie el și extrem de populist, se opune cu tot arsenalul ambițiilor hegemonice ale oricărui aspirant, fie el și papa de la Roma. În funcție de perspectiva din care privești lumea, sunt două axiologii imperfecte și antagonice. Este greu de deliberat pentru o extremă sau cealaltă. Satana, marele diversionist, își construiește scenariul pe spatele amândurora și, mai ales, pe tensiunea dintre cele două sisteme.

Cea mai toxică formulă va fi când extremele se vor uni, când Pilat și Irod vor fi în aceeași echipă: „Când națiunea noastră va renega în așa fel principiile guvernului ei încât să decreteze o lege duminicală, protestantismul își va uni prin acest act mâinile cu papalitatea” (Ellen G. White, *Mărturii*, vol. V, p. 172). Însă, când un sistem îl expulzează pe față pe Dumnezeu din aria sa doctrinară, atunci este chiar mai toxic decât alternativa lui de dreapta.

Să ne amintim de zorii Revoluției bolșevice din 1917. Rusia țaristă avea o deviză: „Un Dumnezeu în cer și un țar pe pământ.” Noua revoluție s-a despărțit nu doar de vechea Rusie – de țarul de pe pământ –, ci și de Dumnezeul din ceruri. Lenin decreta că statul este menit să exercite violența în interesul poporului, cenzura presei, desființarea statului de drept/justiției și înlocuirea lor cu tribunale populare, anihilarea brutală a celor care erau împotriva bolșevismului. În 1918, armata lichidează chiaburimea, rechiziționează bunurile ei și reprimă în sânge orice formă de opoziție. Industria și băncile sunt naționalizate. În această perioadă sunt înființate celebrele gulaguri. În hotărârea de a anihila orice urmă a capitalismului, Lenin atacă visceral unul din pilonii capitalismului – creștinismul „Dumnezeu din ceruri și al țarului de pe pământ”. În acest

**RITMURI
PROFETICE
DANIEL
NIȚULESCU**

**ÎN ACESTE AMBALAJE
FRUMOS COLORATE ȘI
JUSTIFICATE ȘTIINȚIFIC
NE VOR FI LIVRATE
LEGILE DUMINICALE.**

ȘTIM CĂ ATUNCI
CÂND AMERICA
STRĂNUTĂ, TOATĂ
LUMEA FACE
FRISOANE. DA,
SUNTEM CU OCHII
PE SUA, PENTRU
CĂ PROFETIA
BIBLICĂ ÎNCHEIE
ARCUL PROFETIC
CU ACEASTA. FALIILE
DIN SOCIETATEA
AMERICANĂ
SE ADÂNCESC PE
ZI CE TRECE, ÎN
CIUDA PROMISIUNILOR
TRIUMFALISTE ROSTITE
DIN BIROUL OVAL.

asalt disproporționat al aparatului de stat asupra „blestemului capitalismului”, Lenin decretează desființarea familiei clasice, liberalizează sexul, legitimează căsătoriile gay etc. În 1923, jumătate din copiii Rusiei erau bastarzi. Mii de biserici și lăcașuri de cult sunt demolate. Tot bolșevicii desființează săptămâna biblică de șapte zile, înlocuind-o cu cea de cinci sau șase zile.

În vacuumul de autoritate lăsat de dialectica prezentă, cine va prelua frâiele lumii? O dictatură sau o revoluție de catifea a majorității (rusă „bolșevism” – majoritate) care va deveni cu timpul o dictatură iacobină, ce va devora pe oricine va îndrăzni să i se opună? Putem zări la orizont umbra unei dictaturi marxist-culturale, neomarxism îmbrăcat în mantie de papă și cu mitră pe cap? Sfânta Scriptură ne avertiza încă de acum 2000 de ani de vremurile pe care le trăim: „Și a făcut ca toți – mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi – să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei, sau numărul numelui ei. Aici e înțelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei. Căci este un număr de om. Și numărul ei este: șase sute șazeci și șase” (Apocalipsa 13:16-18).

Din citadela Vaticanului, sub vraja noii culturi și umanități, se încearcă din răspuțeri abolirea reperelor civilizației iudeo-creștine, controlul total asupra individului, accentuarea drepturilor colective în detrimentul drepturilor individuale. Iată cum acela care ar trebui să fie exponentul de seamă al lui Dumnezeu nu face altceva decât să-I mistifice nepermis de mult numele. Terminologia religioasă papală nu este altceva decât un limbaj golit de conținut, forme fără fond, „o formă de evlavie fără putere”, care slujește meschinăriilor propuse. Dacă am șterge numele lui Dumnezeu de pe frontispiciile Vaticanului, ce ar rămâne și cum am putea numi angrenajul? Nu cumva sub parful neomarxist al lui „liberté, égalité et fraternité” și sub revoluția de catifea propusă se ascunde călăul cu mărul otrăvit în mână? Un cal troian papal pentru o lume ferecată în cetatea Covid-19, pentru o lume în derivă, care abia își mai trage suflarea? Pandemia influențează adânc deconstruirea, depersonalizarea omului vechi, pregătind pe *homo technicus* pentru întruparea lui *homo religiosus* într-o religie fără Dumnezeu. Ce dictatură ne așteaptă?

Ce ne așteaptă la orizont

Pe de o parte, privind vremurile pe care le traversăm, analiștii economici preconizează că ade-

vărata criză economică generată de pandemie, cu efectele ei colaterale, va lovi la sfârșitul anului. Nu știm cât de severă și cât de lungă va fi, însă unii dintre specialiști anticipează ca va fi cea mai gravă de la al Doilea Război Mondial încoace.

Dacă în 2008 efectele crizei care a lovit puternic multe state au fost diminuate de „injecțiile” masive de capital ale statelor încă puternice, acum întreg mapamondul este afectat de pandemia Sars-Cov-2. Salvarea nu mai are de unde să vină, în ciuda strigătelor de SOS. Specialiștii avertizează că economia mondială se va contracta destul de mult în următorii ani. Poate că suntem la finalul celor șapte ani de belșug din timpul lui Iosif. Este vremea să punem deoparte câte ceva în hambare, și mai ales în hambarele Domnului.

Cum un necaz nu vine niciodată singur, pe de altă parte, analiștii geopolitici atrag atenția asupra creșterii tensiunilor civile într-o societate americană din ce în ce mai divizată. Unii dintre ei nu conținesc să le catalogheze drept un posibil război civil, care va coincide ca debut cu alegerile prezidențiale din luna noiembrie. Rămâne de văzut dacă au dreptate sau nu. Știm că atunci când America strănută, toată lumea face frisoane. Da, suntem cu ochii pe SUA, pentru că profetia biblică încheie arcul profetic cu aceasta. Faliile din societatea americană se adâncesc pe zi ce trece, în ciuda promisiunilor triumfaliste rostite din Biroul Oval. Sub masca apărării drepturilor omului, de-o parte și de alta a eșichierului politic și a orientărilor politice se ascund rasiștii antirasiști. Fie că vorbim de albi sau negri, de stânga sau de dreapta. Au trecut aproape 160 de ani de la Războiul de secesiune din America (1861-1865). Nu ne așteaptă vremuri bune la orizont. *American dream* pare astăzi mai degrabă *american curse*. Nu trebuie să intrăm în panică, ci doar să fim precauți. Câțiva bani albi pentru zile negre nu strică. Reducerea unor cheltuieli inutile ar fi de bun augur.

Observ în ultimele luni de la instituirea stării de urgență un aflux exponențial al familiilor din marile orașe care caută terenuri în zonele rurale. Unii chiar și-au închiriat o casă la țară. Sfatul inspirat este astăzi mai valabil ca oricând: „Tații și mamele care posedă o bucată de pământ și o casă liniștită sunt regi și regine” (Ellen G. White, *Căminul adventist*, 141.2). Pe cei care nu dețin acestea din cauza neputințelor financiare, îi asigurăm că *Iehova Iire* – „Domnul va purta de grijă!”. ■

Daniel Nițulescu, doctor în istorie, este directorul Departamentului de Misiune Externă al Conferinței Muntenia.

ANTAGONISME

Antagonismul este o opoziție ireductibilă, un contrast ireconciliabil. Ca între da și nu. Ca între bine și rău. Ca între lumină și întuneric. Ca între viață și moarte. Ca între salvare și pieire. În domeniul spiritual, există antagonismul marii lupte dintre Hristos și Satana, un război început de Lucifer în cer și continuat pe pământ, după ce a reușit să-i atragă în păcat pe Adam și pe Eva.

Antagonism – adevărul în contrast cu minciuna. Dumnezeu i-a poruncit lui Adam: „din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci, în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit” (Geneza 2:16,17). Avertismentul era clar, dar Satana a zis, dimpotrivă: „Hotărât că nu veți muri!” (Geneza 3:4) Oamenii au ales minciuna în locul adevărului și așa a ajuns planeta aceasta blestemată, răzvrătită, iar omenirea, în opoziție cu Creatorul ei.

Antagonism – fiii lui Dumnezeu și lumea nelegiuită. Despre antediluvieni se spune: „Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău” (Geneza 6:5). Dar exista o excepție: „Noe era un om neprihănit și fără pată între cei din vremea lui: Noe umbla cu Dumnezeu” (versetul 9). Așa a fost dintotdeauna și așa va fi până la sfârșit: „Dar oamenii răi și înșelători vor merge din rău în mai rău, vor amăgi pe alții și se vor amăgi și pe ei înșiși” (2 Timotei 3:13).

Poate cineva să aparțină ambelor lumi, celei a păcatului și celei a neprihănirii, celei a slujitorilor lui Dumnezeu și celei a fiilor veacului acesta? Mântuitorul a spus: „Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt; sau va ține la unul și va nesocoti pe celălalt: Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona” (Matei 6:24).

Simpla încercare de a face plăcere lumii este desolidarizarea de societatea cerului: „Suflete preacurvar! Nu știți că prietenia lumii este vrăjmașie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu” (Iacov 4:4). Expresia folosită de Iacov este dură, dar în Biblie, cochetarea cu lumea și cu vrăjmașul nevăzut este considerată adulter spiritual – trădarea Creatorului, a Tatălui ceresc, căruia prin actul creării și prin actul răscumpărării I se cuvine supunerea, ascultarea totală.

Apostolul Ioan arată că orientarea spre Dumnezeu sau spre vrăjmaș îi polarizează în mod inevitabil pe toți oamenii: „Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu și copiii Diavolului. Oricine nu trăiește în neprihănire nu este de la Dumnezeu, nici cine nu iubește pe fratele său” (1 Ioan 3:10). Copiii lui Dumnezeu și copiii Diavolului. Pământenii aparțin fie unei tabere, fie alteia. Nimeni nu poate aparține amândurora. Nimeni nu poate fi neutru.

Din fire, oamenii sunt copiii Diavolului. Ca să începeze să fie așa, ei trebuie să facă o alegere: „Dar tuturor celor ce L-au primit (pe Mântuitorul), adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu” (Ioan 1:12,13). Acest transfer este radical: „El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui, în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor” (Coloseni 1:13,14).

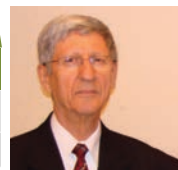
Apocalipsa prezintă antagonismul dintre copiii lui Dumnezeu și copiii Diavolului sub forma existenței a două tabere, a două biserici. Una dintre ele este biserica rămășiței – „cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos”; sfinții care au „credința lui Isus”; „o femeie învăluită în soare, cu luna sub picioare și cu o cunună de douăsprezece stele pe cap” (12:17; 14:12; 12:1).

Copiii Diavolului aparțin unei entități care sfidează voința Atotputernicului și merge pe căile ei. Descrisă în Apocalipsa 17 și 18 ca o femeie (deci biserică) șezând pe o fiară (putere de stat), ea este împodobită lumește și îmbătată de sângele martirilor lui Isus. Femeia aceasta destrăbălată are fiice: „Babilonul cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pământului” (17:1-5). Toți cei ce nu acceptă fără rezerve poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus fac parte din acest conglomerat rebel.

Cei sinceri sunt chemați: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!” (18:4). Acest apel e valabil până la încheierea timpului de har, până când Mântuitorul va deveni Judecător, zicând: „S-a sfârșit!” Înainte ca El să rostească aceste cuvinte decisive: „Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe; cine este întinat să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt să se sfințească și mai departe! Iată, Eu vin curând și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui” (22:11,12).

Să rostim această chemare către poporul potențial al lui Dumnezeu, aflat încă în Babilon: „Ieșiți afară din mijlocul ei! Uniți-vă cu păzitorii poruncilor lui Dumnezeu și haideți să ne pregătim împreună ca să intrăm pe porți în cetatea cea sfântă, Ierusalimul ceresc!” Amin! ■

CHEMAREA
DESTINULUI
ȘTEFAN
RADU

Pastor Ștefan Radu, doctor în teologie

„SFINȚII ÎMPĂRAȚI CONSTANTIN ȘI ELENA” ȘI MOȘTENIREA LOR (II)

Edictul lui Constantin

In iarna anului 302, Galerius l-a convins pe Dioclețian să înceapă o persecuție generală contra creștinilor. Dioclețian a fost precaut și a mers la Oracolul lui Apolo pentru a cere îndrumare. Răspunsul oracolului a fost interpretat ca o susținere a poziției lui Galerius, astfel încât, pe 24 februarie 303 a început persecuția crâncenă împotriva creștinilor din imperiu. În spatele ei era mai mult decât lupta împotriva lui Hristos, erau ambiția și imaginea de sine a lui Dioclețian, ca restaurator al gloriei Imperiului Roman de altădată. În plus, erau și intrigile lui Galerius, care dorea să ajungă cezar. Pentru aceasta s-a folosit de un artificiu utilizat cu succes pe vremea lui Nero: a pus câțiva oameni să dea foc palatului lui Dioclețian din Nicomedia, pe când acesta se afla acolo. Ideea lui era simplă: dacă incendiul reușește, atunci ajungea împărat, dacă nu, dă vina pe creștini. Cum incendiul a dat greș, Galerius a început să afirme că vinovați sunt creștinii, care vor moartea conducătorilor. Dioclețian nu a suspectat niciun moment intențiile ascunse ale lui Galerius, întrucât acesta îi era ginere. Așa s-a declanșat marea persecuție împotriva creștinismului.

Persecuția lui Dioclețian a durat din 24 februarie 303 până în mai 305, când Dioclețian și Maximian au abdicat în aceeași zi. Dioclețian s-a retras în palatul său din Spalatum, în Croația, până la moarte, lăsându-le mâna liberă lui Galerius și Constantin Clorus. Odată cu abdicarea lui Dioclețian, a încetat în mare parte și focul morții, dar în mod oficial persecuția din Orient s-a încheiat în anul 311, atunci când Galerius a emis primul edict de toleranță în favoarea creștinilor. Nu este meritul lui Constantin de a aduce pacea, ci al lui Galerius, cel care inițial a instigat la persecuție¹. Lactanțiu redactează documentul în termenii unui edict imperial:

„Considerând bunătatea noastră veșnică și modul nostru de a oferi iertare la toate persoanele, am decis să extindem clemența noastră imediată și asupra creștinilor, având dreptul să se întâlnească în locurile lor de cult fără să facă dezordine... În consecință, în acord cu bunătatea noastră, ei trebuie să se roage la Dumnezeu lor pentru sănătatea noastră și pentru păstrarea păcii în stat și să aibă și ei liniște în propriile case.”²

Ideea că Constantin ar fi dat primul edict de toleranță în favoarea creștinilor este falsă. Paul Lemerle confirmă:

„Adevăratul edict de toleranță a fost emis în anul 311, de Galerius. El proclama recunoașterea creștinismului ca religie și dădea creștinilor dreptul de a se întruni, sub condiția de a nu tulbura ordinea publică³. Și continuă în mod surprinzător: „Oricum, adevăratul edict de toleranță este cel al lui Galerius, iar tradiția care stăruie să-i transfere meritul asupra așa-numitului – în chip impropriu – «Edict din Milan» nu este conformă cu realitatea.”⁴

Lemerle afirmă că Edictul din Milan nu este „conform cu realitatea” și, din mărturia cronicarilor, afirmă că scopul pentru care s-au întâlnit acolo a fost cu ocazia nunții surorii lui Constantin cu Licinius.

Cum este posibil să pui sub semnul întrebării edictul de libertate dat creștinilor de către Constantin? Nu a fost el primul care a dat această lege? Nu, nu este el primul! După cum am văzut, primul edict de toleranță a fost dat de Galerius, care nu a devenit niciodată creștin și care nu a fost considerat mai târziu sfânt pentru edictul său. În ce privește edictul lui Constantin și Licinius, dat în anul 313, la Milano, lucrurile nu sunt clare. Înainte de a analiza ce s-a întâmplat, vă redăm un fragment din acest edict: „În ocazia fericită în care eu, Constantin Augustus, și eu, Licinius Augustus, ne-am întâlnit la Milano, înfruntăm împreună lucrurile spre binele și siguranța publică... Atât creștinilor, cât și la toți, dăm libertate fiecăruia de-a păstra religia pe care o vrea... După judecata noastră, ni s-a părut normal să nu se nege nimănui dreptul de a deveni creștin sau de a adera la o altă religie... Acum, cei care doresc să urmeze regulile creștine pot să o facă în mod liber, se înțelege că aceeași libertate este acordată și celor care vor să urmeze un alt cult, dăm oricui dreptul să urmeze și să practice în mod liber religia pe care a ales-o.”⁵

Începând cu anul 1913, au început să se ridice tot mai multe voci care neagă existența acestui decret de libertate dat de împăratul Constantin. Unul dintre primii critici este Emiliano Galli⁶, care neagă autenticitatea istorică, integritatea și valoarea sa istorico-juridică. El susține că adevăratul edict a fost cel al lui Galerius și că, la Milano, a fost doar reactualizat.

În epoca actuală, celebrul profesor de istorie, academicianul Ernesto Buonaiuti, catolic convins, după ce afirmă că Eusebiu a falsificat istoria, arată că „la Milano,

Constantin și Licinius au reluat și amplificat politica de toleranță universală religioasă, inaugurată de Galerius”⁷.

Seamănă cu o lovitură de teatru: Decretul lui Constantin în realitate este al lui Galerius, publicat de Licinius într-o scrisoare către unul din guvernatorii săi. Și dacă totuși Constantin a dat un decret?

Dacă este așa, atunci de ce lipsește din culegerea de legi a lui Justinian? O astfel de lege ar fi fost extrem de importantă, și totuși *Corpus iuris civilis* nu menționează nimic. De ce lipsește, din *Codice Teodosiano*, colecția de legi din timpul lui Constantin? De ce omite *Codex Hermogenianus* o serie de legi date în perioada aceea? Și chiar dacă este de mai mică importanță, *Constitutiones Sirmondianae*, în anul 1631, nu pomeneste nimic. Să fie chiar o întâmplare că niciun Codex nu spune nimic despre o astfel de lege care era de importanță capitală pentru creștini?

O cruce care semăna cu monograma lui Hristos sau cu simbolul Soarelui, un decret care ar fi fost mai degrabă o scrisoare a lui Licinius către unul din guvernatorii lui, schimbă mult din convingerea general acceptată că împăratul era „îndrăgostit” de creștinism încă din prima parte a vieții sale. Considerate ca fiind primele dovezi ale creștinării împăratului, își pierd valoarea lor universală, mai ales că în aceeași perioadă Constantin dădea semne că nu are nimic de-a face cu creștinismul. După ce și-a abandonat prima soție, pe Minervina, și și-a ucis socrul, pe Maximian, a pus pe scuturi monograma chirho și în aceeași zi a purtat în vârful sulitei, prin toată Roma, capul lui Maxențiu, fratele lui Fausta, cea de-a doua soție. Drept recunoștință pentru Hristos, care „i-a adus victoria” în bătălia de la Ponte Milvio, a pus pe Arcul său chipul lui Apolo. Senatul roman i l-a dedicat cu diferite scene în care este sculptat jertfind zeilor care l-au inspirat⁸. Nu apare nici măcar o dată semnul crucii.

Apropierea ulterioară de creștinism a fost marcată de semnele neconvertirii sale: după ce în mod public l-a ucis pe Licinius, rudă de sânge care i-a fost mereu aproape, doar ca să-i ia tronul, să fie sigur, l-a ucis și pe fiul acestuia, Liciniano, și-a ucis propriul fiu, pe Crispo, fiu din prima căsătorie, și după ce a ucis-o și pe Fausta, a doua soție, mai putem vorbi oare de bunătate și milă creștină? Putem vorbi de creștinism? După ce toată viața lui a păstrat cu cinste titlul de *Pontifex Maximus*, mare-preot păgân, putem spune că s-a convertit la Hristos? După ce a promovat cu insistență cultul soarelui, *Dies Solis*, el însuși fiind un adorator fidel al acestuia, cum mai putem vorbi de Soarele neprihănirii lui Isus în viața împăratului?

Cu mare fast era prezent la întâlnirile creștinilor. Cu ocazia Sinodului de la Niceea și-a făcut intrarea într-o atmosferă atât de solemnă, încât Eusebiu îl descrie ca „un înger al lui Dumnezeu, coborât din cer, strălucitor în hainele sale, radiind în roșul purpurei și învăluit în strălucirea podoabelor de aur și pietre scumpe”⁹. Și Eusebiu continuă: „Adunarea episcopilor s-a ridicat în

picioare uimiți și tăcuți, l-au văzut cum străbate sala centrală și se așază pe tronul de aur din centru, așezat în poziție înaltă, în așa fel încât cei prezenți erau obligați să se închine înaintea Maiestății sale autocrate.”¹⁰ Exact ca lui Isus Hristos.

Susținătorii neprihănirii împăratului vorbesc cu mult patos despre pocăința și botezul acestuia pe patul de moarte. Personal am asistat de mai multe ori la slujbe organizate în Biserica din Piazza Laterano, și de fiecare dată preotul a făcut referire la actul de pocăință și convertire dinaintea morții, primind botezul de la papa Silvestru. Ascultându-l, ți se înduioșează inima și începi să gândești că, în ultimul ceas, poate s-a întors la Hristos cu regrete sincere pentru viața pe care a dus-o.

Am petrecut multe ore căutând documentele care vorbesc despre viața împăratului și am ajuns la concluzia că nu a existat niciun fel de convertire în viața lui și „nu a devenit creștin până în ziua morții lui, dimpotrivă, a rămas păgân”¹¹. Cât privește sufletul său, nimeni nu știe cum s-a apropiat de ceasul morții, ceea ce știm însă este că creștinismul său politic a fost încununat de un botez care a fost transformat într-una dintre cele mai mari minciuni care au dominat Evul Mediu. ■

ISTORIE
SI MIT
BENONE
LUPU

DECRETUL LUI
CONSTANTIN ÎN RE-
ALITATE ESTE AL LUI
GALERIUS, PUBLICAT
ÎNTR-O SCRISOARE
A LUI LICINIUS.

¹ G.W. Clarke, “The origins and spread of Christianity,” în *Cambridge Ancient History*, vol. 10, *The Augustan Empire*, ed. Alan K. Bowman, Edward Champlin, and Andrew Linott (Cambridge: Cambridge University Press, 1996), p. 656.

² În anul 310, Galerius s-a îmbolnăvit de o boală misterioasă, un fel de cancer purulentă. Considerând-o pedeapsă divină și în dorința de a împăca mânia divină, a decis să dea libertate creștinilor. Lactanțiu, *De Mortibus Persecutorum* 33.11–35 și Eusebiu, *Historia Ecclesiastica* 8.17.1–11.

³ Paul Lemerle, *Storia del Bisanzio*, Roma 2004, p. 54.

⁴ *Ibidem*.

⁵ Fragment din Edictul din Milano în Lactanțiu, *De Mortibus Persecutorum* 48m, 1.12, tradus de Paolo A. Tuci, preluat din K. Baus, *Le Origini* pp. 503–545, în H. Jedin, *Storia della chiesa*, Jaka Book, Milano 1972, vol. I, p. 3.

⁶ E. Galli, *L'Editto di Milano del 313*, în *La Scuola cattolica*, 41 (1913), pp. 39–73.

⁷ Buonaiuti, *Storia del cristianesimo*, p. 153.

⁸ În inscripția de pe Arcul lui Constantin se face referire la *instinctu divinitatis*, „inspirația divină” cu referire la zeii romani. Istoricii confirmă acest lucru.

⁹ Citat în Furio Sampoli, *Costantino il Grande e la sua dinastia*, Roma 1995, p. 140.

¹⁰ *Ibidem*.

¹¹ Corrado Barbagallo, *Manuale di storia antica e medievale*, Milano-Roma-Napoli, 1915, p. 284.

Dr. Benone Lupu este pastor în Italia.

Sesiunea a IX-a a Adunării Generale Extraordinare Elective a Conferinței Transilvania de Sud

Timpul de har al istoriei acestui pământ se apropie de final. Lucrul acesta este evident atât în evenimentele din natură, cât și în cele politice, economice, dar și în biserică. În acest context, misiunea bisericii continuă, asemenea unei corăbii care se zbate în lupta cu valurile tot mai mari și mai amenințătoare.

**ADMINISTRAȚIE
ȘI MISIUNE
PETRU-DANIEL
CĂȚINEAN**

**FIE CA SOLIA MÂNTUIRII
ȘI A IMINENTEI SALE
REVENIRI SĂ AJUNGĂ
LA ORICE OM AFLAT ÎN
OCEANUL ACESTEI LUMI.**

Astfel, pe 27 septembrie 2020, începând cu ora 9, Hotelul Imperial-Inn, din Târgu Mureș, a găzduit Sesiunea a IX-a a Adunării Generale Extraordinare Elective. În prezența reprezentanților Diviziunii Inter-Europene, a Comitetului Uniunii Bisericii Adventiste din România, a delegaților și a pastorilor de pe întreg teritoriul Conferinței Transilvania Sud, președintele Bisericii Adventiste din România, pastorul Aurel Neațu, a deschis întâlnirea printr-un cuvânt biblic de consacrare și motivare a celor aproape 200 de persoane prezente la acest eveniment.

Lucrările au debutat prin constatarea celor prezenți, primirea noilor biserici locale, constituirea comitetului de organizare, urmat de informarea și prezentarea agendei de lucru pentru adunarea electivă. Alegerea comitetelor de organizare, a comitetului de numiri și de acreditare, au constituit următoarele puncte de pe ordinea de zi, care au fost finalizate imediat după ora prânzului.

Comitetele amintite și-au început lucrările de îndată ce lista celor propuși a fost votată de către delegați. În paralel, în cele patru săli în care delegații au fost repartizați (respectând condițiile de distanțare și siguranță COVID-19), sistemul video/audio a făcut posibil ca întreg evenimentul să fie văzut/auzit simultan de către toți delegații. Începând cu membrii Comitetului Conferinței Transilvania Sud, apoi directorii de departamente, fiecare și-a prezentat raportul de activitate, urmând ca toate acestea, pe rând, să fie votate. De asemenea, Comitetul de planuri și hotărâri a prezentat adunării, spre discuție și apoi spre adoptare, direcțiile de acțiune pentru mandatul următor.

După o perioadă de analiză și discuții constructive, comitetul de numiri a prezentat propunerile adunării, iar aceasta a votat componența noului comitet al Conferinței Transilvania Sud pentru următorul mandat, după cum urmează: Ban Gabriel – președinte; Tamasi Karoly – secretar; Nădășan Iacob – trezorier; Veres Jozsef – Școala de Sabat/Lucrarea personală; Căținean Alin – tineret.

A urmat apoi propunerea și alegerea noului comitet executiv al conferinței, format din: Ban Gabriel (președinte); Tamasi Karoly (secretar); Nădășan Iacob (trezorier); Veres Jozsef (Școala de Sabat/Lucrarea personală); Alin Căținean (tineret); Mogheri Gheorghe (Educație); Căținean Petrică (Comunicare); Mihai Miron (Libertate Religioasă și Relații Oficiale); Vajda Csaba (Familie). Pastori: Poenariu Ștefăniță Marian și Ferencz Zorgel József-Attila. Membri laici: Maier Anamaria, Szabo Laszlo, Bölöni Burcea Gabor, Rusneac Ioan, Weiss Berndt și Morariu Margareta.

Urmează ca în perioada imediat următoare, comitetul executiv să aleagă responsabili pentru departamentele: Muzică, Sănătate, Misiunea Femeii și Spiritul Profetic.

Lucrările electivă s-au încheiat cu puțin timp înainte de ora 22, cu prezentarea noilor membri ai Comitetului Conferinței Transilvania Sud, urmată de rugăciunea de consacrare rostită de reprezentantul Diviziunii, fratele Ioan Câmpian-Tătar.

Dumnezeu ne-a promis că va conduce corabia bisericii Sale prin vânt, prin val și prin furtuni. Fie ca în următorii patru ani și jumătate, mesajul mântuirii și al iminentei Sale reveniri să ajungă la orice suflet care se scufundă în oceanul acestei lumi. Dumnezeu să lucreze după bunul Său plan prin unelte alese, iar acestea să slujească cu bucurie biserica Sa și, împreună cu ea, această lume. Împreună cu toți membrii bisericii, cerem inspirație, înțelepciune și îndrumare de la Dumnezeu în provocările nemaiîntâlnite până acum. Ne rugăm să se împlinească în dreptul nostru cuvintele din Psalmii 107:30 – „Ei s-au bucurat că valurile s-au liniștit și Domnul i-a dus în limanul dorit.” ■

Petru-Daniel Căținean, director Departament Comunicare, Conferința Transilvania de Sud

„ACESTA A FOST TATA!” – IONEL TURTURICĂ

O zi ca oricare alta, 12 iulie 1957, a fost o zi cu extrem de puțină importanță. Totuși, este data la care se naștea Ionel Turturică, cel care avea să modeleze, să schimbe, să influențeze ori să șlefuiască viața multora.

Ultimul, cel mai mic copil al familiei Petre și Maria Turturică, a copilărit pe ulițele satului Movila Banului și a învățat la școala din localitate. Nu a strălucit la școală, însă a terminat cele opt clase și, ratând apoi cu 25 de sutimi admiterea la liceu, a ajuns la o vârstă foarte fragedă pe șantier. Deoarece era minor, cererea de angajare i-a fost semnată de un văr, astfel că zugrăvitul a fost parte din viața lui încă din copilărie. A ratat admiterea la Liceul de Miliție din cauza unui singur centimetru... Înălțimea minimă era de 160 cm, iar el avea doar 159!

Toate aceste lucruri l-au ambiționat, astfel că, la doar șase luni de la angajarea pe șantier, minor fiind, avea deja prima lucrare particulară. Într-o vreme diferită de cea de astăzi, fără acces la tehnologia care aduce oamenii mai aproape, Dumnezeu îl binecuvântează, după cum el însuși declara, cu o „soție foarte cinstită, înțeleaptă, credincioasă și muncitoare”, cu care se căsătorește pe data de 2 decembrie 1979 – Gina Turturică. El spunea întotdeauna: „Când îmi pun ceva în cap, reușesc!” și într-adevăr, așa se și întâmpla, deoarece se baza pe versetul din Filipeni 4:13: „Pot totul în Hristos, care mă întărește!”

Astfel, își continuă liceul la seară, apoi, renunțând la serviciu, începe să lucreze particular, împreună cu jumătatea primită din partea lui

Dumnezeu, renovând case și apartamente, zugrăvind și gletuind ca într-o simbioză perfectă.

Pe 20 august 1981 se naște Gabriela, astăzi căsătorită cu Liviu, având împreună doi copii: Lucas și Emanuel, pentru ca pe 5 decembrie 1985 să se nască și Adrian, astăzi căsătorit cu Cristina, binecuvântați și ei cu doi copii: Vlad și Elisa.

Începând cu anul 1991, Ionel și Gina deschid o societate comercială – astăzi AGI Construct Buzău, societate pe care au așezat-o în mâinile

lui Dumnezeu și peste care au cerut binecuvântarea cerului, pentru ca ea să fie condusă de Dumnezeu și tot Dumnezeu să fie onorat prin toate activitățile desfășurate. Astfel, această societate ajunge să fie o unealtă prin care lucrarea misionară adventistă este împinsă în toate direcțiile, reprezentând o mână întinsă oricui avea nevoie.

Însă Ionel avea în cap mai mult de atât, iar prin ambiția sa și puterea lui Dumnezeu, în anul 2000 se hotărăște să urmeze cursurile la zi ale Facultății de Construcții din București. După finalizarea cursurilor a făcut și masterul, tot în domeniul construcțiilor. În tot acest timp s-a ocupat și de familie, de biserică, de firmă, de facultatea la zi, de ore de rugăciune, în special în cartierul Simileasca, dar și de seminare biblice și de proiecte misionare la nivel local, național și internațional (Moldova, Georgia, Namibia, Zambia, Burundi, Tanzania, Bolivia etc.). Dumnezeu l-a binecuvântat și, în tot ce a întreprins, a izbutit!

Un prieten drag lui, pentru care și-ar fi dat inclusiv viața, spunea: „Autenticitatea unei vieți creștine este dată de ceea ce crezi și de ceea ce faci în numele a ceea ce crezi!” Astfel că el, tata, Ionel Turturică, a crezut în Sfânta Scriptură, în Dumnezeu, mai mult decât în orice, și pentru că a crezut

**LACRIMILE
SPERANȚEI
ADRIAN
TURTURICĂ**

**ASTFEL, ACEASTĂ
INIȚIATIVĂ AJUNGE SĂ
FIE O UNEALTĂ PRIN
CARE LUCRAREA MI-
SIONARĂ ADVENTISTĂ
ESTE PROMOVATĂ ÎN
TOATE DIRECȚIILE.**

ORELE PETRECUTE ÎN STUDII BIBLICE, SEMINARE DE DANIEL ȘI APOCALIPSA, DE SĂNĂTATE, PROGRAME ȘI PROIECTE DIN CADRUL BISERICII LOCALE, NAȚIONALE ȘI MONDIALE RĂMÂN DOAR O AMINTIRE ȘI O SĂMÂNȚĂ PLANTATĂ PENTRU VEȘNICIE.

în Împăratul Universului, a făcut totul în numele Lui!

Domnul Isus a spus: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. În aceste două porunci se cuprind toată Legea și Prorocii.” Și într-adevăr, L-a iubit pe Dumnezeu mai mult decât orice.

Vineri, 21 august 2020, a fost ultima dată când am vorbit cu el. La ora 11:30, tot ce avea să ne scrie era: „Mulțumesc lui Dumnezeu!” La 11:45 era deja intubat, în comă indusă, iar de atunci nu a mai știut nimic. Un om pentru care Dumnezeu a contat cel mai mult în viață și-a încheiat viața spunând ultimele cuvinte: „Mulțumesc lui Dumnezeu!”

Spunea despre el însuși: „Dacă nu era Petru în Sfânta Scriptură, eu nu mai eram creștin! Sunt un al doilea Petru!” Pe el, Sfânta Scriptură l-a schimbat, l-a transformat, astfel încât era unic. Desigur, stilul lui inconfundabil nu era agreat de mulți, însă eu nu am cunoscut încă un om mai sufletist ca el. I-a iubit pe oameni așa cum se iubea pe sine însuși. Nu făcea nicio diferență între oameni. A fost unic din toate punctele de vedere. Iar dacă mai găsiți vreunul la fel ca el, spuneți-mi, îmi doresc să-l cunosc!

Comunitatea buzoiană a pierdut unul dintre oamenii de bază, un om care s-a implicat în bunul mers al comunității, un ambasador care s-a implicat activ în proiecte de promovare a Buzăului la târguri internaționale, competiții sportive și nu numai. Biserica adventistă locală, și nu numai, pierde un ambasador, pierde unul dintre cei mai energici misionari și vârf de lance. Așa cum au spus și persoanele care au reprezentat autoritățile locale la înmormântare, „am fost introduși în mediul adventist de domnul Ionel Turturică... iar în birouri, când vorbeai despre adventiști, spuneai Ionel Turturică”.

Orele petrecute cu mulți dintre dumneavoastră la studii biblice, seminare de Daniel și Apocalipsa, seminare de sănătate, servicii de închinare, ore de comitete, programe și proiecte din cadrul bisericii locale, naționale și mondiale rămân doar o amintire și o sămânță plantată pentru veșnicie. Cuvintele sunt de prisos și aș putea continua ore întregi să vorbesc despre cel care a fost Ionel Turturică.

Cu siguranță, este omul a cărui lipsă o vom resimți din plin, însă doar pentru un timp scurt! Acum se odihnește de truda în via Domnului! Iar faptele lui îl urmează! În curând, vocea Arhanghelului Mihail îl va trezi și pe Ionel Turturică pentru a vedea chipul celei mai iubite și îndrăgite persoane: Domnul și Mântuitorul Isus Hristos! ■

A consemnat **Adrian Turturică**, fiu.

APEL PENTRU CREDINCIOȘII BISERICII ADVENTISTE DE ZIUA A ȘAPTEA DIN ROMÂNIA

În urma informațiilor recente din mediul online, Comitetul Local al Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România consideră că ceea ce s-a dorit a fi o inițiativă de îndreptare a unor decizii administrative se transformă într-o acțiune organizată împotriva bisericii și a instituțiilor sale.

În consecință, îi îndemnăm pe toți credincioșii să se delimiteze de orice acțiune denigratoare la adresa bisericii și a reprezentanților ei. Indiferent de problemă, pentru soluționare, recomandăm ferm aplicarea regulamentelor bisericești și a principiilor Bibliei „prin curăție, prin înțelepciune, prin îndelungă răbdare, prin bunătate, prin Duhul Sfânt, printr-o dragoste neprefăcută, prin cuvântul adevărului, prin puterea lui Dumnezeu” (2 Corinteni 6:6,7).

Deoarece noi toți am fost implicați într-un conflict care nu ne aparține și în care nimeni nu are interese personale, invităm pe fiecare credincios la calm, prudență și creștinism autentic! Vă informăm că, în aceste condiții, se vor folosi căi legale pentru a stopa acțiunile cu scopuri obscure, tendențioase, care atacă biserica și urmăresc destabilizarea ei.

Ca membri ai Comitetului Local al Uniunii Bisericii Adventiste, reafirmăm și susținem principiul transparenței în toate acțiunile noastre și ne conformăm tuturor rânduielilor bisericii și legilor statului român. Ne rugăm în continuare și vă invităm să vă alăturați rugăciunilor noastre pentru intervenția și călăuzirea lui Dumnezeu!

**Comitetul Local al Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România
București, 9 septembrie 2020**

CAPCANELE IDEOLOGICE PERICULOASE ALE PĂCATULUI

ATACUL LA CELE DOUĂ CAPETE

Biblia este singura carte care elucidează corect și plenar problematica luptei dintre bine și rău, lupta milenară dintre Dumnezeu și Satana, în care este implicat tot Universul.

Satana, dușmanul acerb al mântuirii noastre, își investește toate capacitățile în vederea singurei bucurii pe care o poate avea: satisfacția de a nu pieri singur, ci de a atrage cu sine, alături de îngerii căzuți, cât mai multe ființe umane. Conștient fiind că păcătuirea este elementul principal care poate împiedica mântuirea omului, afară de gama atât de variată a ispitelor, Diavolul lansează și un atac ideologic foarte perfid. El joacă de fapt la două capete: pe de o parte atacă Legea, unicul etalon infailibil stabilit de Dumnezeu, etalonul care definește și detectează păcatul, iar pe de altă parte atacă și concepția corectă cu privire la păcat, adică înțelegerea gravității vinovăției actului de a săvârși un păcat.

ATACUL ASUPRA ETALONULUI

I. Atac general la legea lui Dumnezeu, etalonul moral care definește păcatul.

1. A apărut teoria că răul nu poate fi definit în mod obiectiv, ci este o evaluare tributară culturii și împrejurărilor și, astfel, păcatul devine o noțiune foarte difuză și relativă. Numai Dumnezeu poate defini corect hotarul dintre bine și rău (Mica 6:8). Iar hotarul este Legea, care își are obârșia tot în Dumnezeu (Isaia 42:21; 51:4,7). De pildă, etalonul cu care apostolul Ioan sau profetul Ezechiel trebuiau să măsoare este oferit tot de către El. Dar este interesantă remarca faptului că etalonul omenesc a fost scurtat:

Ezechiel 40:5 — din fiecare cot lipsea o palmă. Cotul original avea șapte palme, cel nou — doar șase.

Dar etalonul original se află în siguranță — Apocalipsa 11:1. La Centrul de Metrologie din Paris se află etalonul pentru măsurarea lungimii: un metru de platină, cu lungimea de a 40-a milioana parte din circumferința Pământului la ecuator. Este păstrat într-o încăpere unde se menține mereu aceeași temperatură, aceeași presiune atmosferică, aceeași umiditate, pentru ca nimic să nu-i poată modifica dimensiunile. Dar același etalon este definitiv nu doar pentru măsurarea suprafețelor, a volumelor. Tot de aici derivă și unitatea de măsură pentru alte valori: greutate, căldură, lucru mecanic etc. De pildă, unitatea de măsură pentru greutate este dată de greutatea unui decimetru cub de apă distilată la temperatura

de -4 grade C, la nivelul mării, ceea ce este egal cu 1 kg. Modificarea etalonului pentru lungime ar crea un adevărat haos; iată de ce este păstrat în cea mai mare siguranță.

2. Se lansează acuzația că legea ar restrânge libertatea omului. Rolul de apărare al legii este interpretat ca fiind o îngrădire a libertății. Dar depinde din ce perspectivă sunt privite lucrurile. Pentru omul aflat în afara unei cetăți, zidul cetății, porțile ferecate sunt o barieră. Însă pentru omul aflat în interiorul cetății, zidul înseamnă protecție și siguranță.

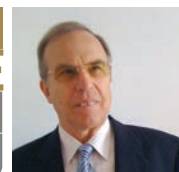
3. Se susține că omului îi este imposibilă respectarea Legii morale (ștacheta așteptărilor este prea înaltă pentru posibilitățile omului). „Fi-va omul fără vină înaintea lui Dumnezeu? Fi-va el curat înaintea Celui ce l-a făcut?» Dacă n-are încredere Dumnezeu nici în slujitorii Săi, dacă găsește El greșeli chiar la îngerii Săi, cu cât mai mult la cei ce locuiesc în case de lut, care își trag obârșia din țărână și pot fi zdrobiți ca un vierme!» (Iov 4:17-19)

Elifaz expune această idee ca urmare a unei viziuni, în care recunoaștem acuzația deghizată a lui Satana cu privire la exigența exagerată a lui Dumnezeu, prin care încearcă să explice și să-și scuze căderea sa și a îngerilor aliați. Cu atât mai puțin omul, creat pe o treaptă inferioară îngerilor, este prin definiție incapabil să se ridice la înălțimea pretențiilor lui Dumnezeu. Dar această susținere nu ține seama de responsabilitatea personală a omului dată de libertatea de voință, de oferta asistenței permanente a lui Dumnezeu, de acel principiu „pot totul în Hristos, care mă întărește» (Filipeni 4:13). Dacă omul este în incapacitate absolută de a respecta normele morale incluse în Cele Zece Porunci, aceasta ar însemna că tot sistemul judiciar din toate țările ar sta pe o bază injustă. Justețea acestor instituții se bazează tocmai pe principiul că omul este o ființă responsabilă care își poate alege liber cuvintele și acțiunile.

4. Față de cei care înțeleg valabilitatea și obligativitatea Decalogului și se străduiesc să trăiască în conformitate cu poruncile divine, strategia demonică constă în a-i ataca la nivelul motivațiilor: să considere împlinirea Legii ca fiind un mijloc și un merit pentru a obține mântuirea. Iar pe cei care nu au o motivație alterată îi etichetează ca fiind „legaliști».

5. Produce confuzie în privința înțelegerii aspectelor de „literă a legii» și „spiritul legii». Distincția pe care o face

**DIVERSIUNI
DEMASCATE
EMILIAN
NICULESCU**

Sfânta Scriptură cu privire la litera și spiritul legii (Romani 7:14: „Legea este duhovnicească.”) este interpretată ca însemnând a nu mai lua în considerare textul, enunțul Decalogului (litera), ci a avea în vedere doar principii generale: cinste, bunătate, dragoste etc., pentru că „slova omoară, dar Duhul dă viață” (2 Corinteni 3:6).

Textul legii este prohibitiv („să nu”) și „omoară” toate intențiile de a păcătui. Textul legii este asemenea zidului de apărare al unei cetăți. Dar dacă în cetate nu se află nicio valoare de apărare, nimeni și nimic, zidul își pierde sensul. Spiritul legii este tocmai binele pe care legea este menită să-l apere, este binele urmărit de legiuitor prin acea interdicție. De pildă porunca „să nu minți” apără valoarea numită „adevăr”. Nu este suficient ca un om să nu mintă. El trebuie să prețuiască adevărul, să-l exemplifice, să-l propage. Tot așa stau lucrurile și cu toate celelalte porunci ale Decalogului. Dacă ne referim strict la literă, cel mai bun împlinitor este un om surdomut, orb și paralizat. El nu poate păcătui decât eventual cu gândul. Oare acesta este idealul unui credincios care urmează să fie mântuit? Desigur, NU! Dar fără literă nu există nici spiritul legii. Cineva ilustra foarte sugestiv distincția dintre litera și spiritul legii astfel: „Litere negre, pe o foaie albă” (Dan Barbu). Literale legii sunt cu adevărat negre. Ele vorbesc despre ucidere, furt etc. Dar intenția legiuitorului este ca foaia vieții să fie păstrată albă.

6. Se propagă doctrina că Decalogul privește doar poporul Israel și că ar fi textul legământului cu ei și de aceea obligativitatea se restrânge doar la evrei pe perioada Vechiului Testament. Cu alte cuvinte, Cele Zece Porunci nu-i privesc nici pe creștinii dintre neamuri, nici perioada creștinismului, care începe odată cu învierea Domnului Isus Hristos. Legământul cel vechi constă din făgăduința poporului că va păzi toate legile și poruncile divine. Decalogul este baza legământului. De exemplu: toate contractele din România se încheie pe baza legilor în vigoare în țara noastră. Dar dacă un contract este stricat și încetează din cauza uneia din părți sau a ambelor părți, doar textul contractului își pierde valabilitatea și nicidecum nu sunt desființate legile țării pe baza cărora s-a încheiat contractul.

7. Se creează confuzie prin a nu face distincția corectă dintre legea morală a Celor Zece Porunci – caracter veșnic – și legea ceremonială – caracter temporar și, ca atare, desființată în urma răstignirii Domnului Isus.

8. Astfel se propagă ideea că, în dispensațiunea Noului Testament, rigoarea legii este înlocuită cu harul iertător, aflat la dispoziția oricui crede în Domnul Isus Hristos. Dar aceasta este o acuzație indirectă gravă la adresa lui Dumnezeu: ca și cum ar fi fost un Dumnezeu aspru în Vechiul Testament și apoi un Dumnezeu tolerant în Noul Testament. Cum se împacă o asemenea interpretare cu caracterul neschimbător al lui Dumnezeu (Iacov 1:18)?

9. Atac la textul propriu-zis al Legii morale:

a. Înăsprirea restricțiilor legii. Talmudul ebraic evidențiază încercarea de a face imposibilă păcătuirea: este un

gard uman menit să apere zidul legii. De exemplu: prin interzicerea sculpturii, a picturii și a desenului, nu mai este posibilă călcarea poruncii a doua. Nu este de mirare că nu există pictori și sculptori evrei. Dar prin această restricție s-au blocat și îngropat nenumărate talente minunate. Diametral opus, Biserica Catolică a aplicat o altă atitudine:

b. Desființarea unei porunci (porunca a doua). Explicația lor este că porunca a doua ar face parte din porunca întâi și ar interzice doar realizarea de statui și imagini ale idolilor, ale altor dumnezei, pentru a fi apoi obiecte de închinare. Dar pentru a rămâne la numărul de zece porunci au împărțit în două porunca a zecea.

c. Modificarea textului Legii (porunca a patra). Se consideră că specificația cu privire la păzirea Sabatului ar avea conotații ceremoniale, ca celelalte sabate ceremoniale.

d. Susținerea că chiar Domnul Isus ar fi desființat Legea morală, înlocuind-o cu porunca iubirii. În felul acesta se înlocuiește Legea cu rezumatul ei, ca și cum ai înlocui o carte cu copertile ei. Domnul Isus a spus că „în aceasta se cuprind Legea și Prorocii”. Copertile unei cărți cuprind tot conținutul cărții, pot să-l rezume chiar și la un singur cuvânt, dar nu-l desființează.

II. Modificarea concepției cu privire la păcat (de la generalizare la minimalizare și până la anularea completă)

Modificarea concepției cu privire la păcat.

a. Schimbarea definiției păcatului: în locul definiției biblice (călcarea a legii), păcatul este explicat prin analiza etimologică a noțiunii („greșirea țintei”), metodă prin care se eludează legea, norma care stabilește păcatul. Etimologia unui cuvânt poate ajuta la înțelegerea originii, la lărgirea înțelesului cuvântului, dar niciodată un dicționar nu se limitează la etimologie pentru a reda înțelesul exact al unui termen. Etimologia cuvântului este adesea doar un înțeles secundar.

Prin păcatul inițial, primii părinți au greșit ținta promisă de Satana și acceptată de ei, aceea de a ajunge ca Dumnezeu în privința cunoașterii binelui și răului, dar această greșire a țintei s-a datorat mai întâi faptului că au călcat o poruncă divină: „Să nu mâncați din fructul oprit.” Dacă nu ar fi călcat porunca, nu ar fi greșit nici ținta. Definirea păcatului ca fiind doar „greșirea țintei” diminuează gravitatea și vinovăția păcatului, care pare a fi doar un act involuntar (neatenție, neîndemânare) în urmărirea unei ținte necondamnabile, ca în exercițiile de tir sportiv.

b. Explicații ce reduc consecințele negative ale păcatului.

c. Invocarea dezavantajelor care rezultă de pe urma respectării legii, respectiv prezentarea avantajelor care rezultă de pe urma nerespectării Legii lui Dumnezeu.

d. A face ca păcatul să fie atrăgător. Păcatul este asociat cu virtuți: imoralitatea cu dragostea, violența cu curajul, viclenia cu inteligența și apoi păcatul este transformat într-un subiect de divertisment. Păcate condamnate în tribunale sunt vândute scump prin intermediul romanelor și al filmelor. Fructele pomului cunoștinței binelui și răului erau și ele foarte atrăgătoare și promițătoare.

e. Înlocuirea virtuților cu surrogatele lor: în locul bucuriei, veseliei; în locul păcii sufletești, nepăsarea; în locul zelului, fanatismul; în locul iubirii, erosul etc.

f. Eforturile psihologiei de a combate concepția biblică cu privire la păcat, a simțământului de vinovăție etc. De asemenea, știința caută să demonstreze cauza genetică a păcatelor și, astfel, vinovăția poate fi diminuată până la anulare completă.

„Reinterpretarea și, în final, eradicarea conceptului de bine și rău, care a fost temelia educației copiilor, substituirea gândirii inteligente și raționale cu credința... sunt practic obiectivele întârziate ale întregii psihoterapii eficiente. De fapt, cei mai mulți psihiatri și psihologi, cât și alte persoane respectabile au scăpat de aceste lanțuri morale și sunt capabile să observe și să gândească liber” (Brock Chisolm, primul director al Organizației Mondiale a Sănătății, 1946–1953. El a contribuit atât la alegerea numelui „OMS” cu accent pe specificația „mondială”, cât și la alcătuirea constituției OMS. El a definit sănătatea ca fiind „o stare de bine completă, atât din punct de vedere fizic, mental, cât și social, și nu doar ca fiind absența bolii sau a infirmității).

„Am fost foarte înceteți în a redescoperi acest adevăr și să recunoaștem această impunere necesară și artificială a inferiorității, a vinovăției și a fricii, cunoscută în mod obișnuit ca păcat... care produce atâta neadaptare socială și nefericire în lume. Timp de multe generații ne-am așezat gâtul în jugul convingerii de păcat. Am înghițit tot felul de certitudini otrăvitoare cu care ne-au hrănit părinții, învățătorii de la școala de duminică și din școli, politicienii și preoții” Brock Chisolm „The Psychiatry of Enduring Peace and Social Progress” (1946)

„Multe teorii psihologice concep persoana umană într-o manieră deterministă. Ei consideră că persona omului și acțiunile sale sunt rezultatele predeterminate ale experiențelor din copilăria sa, determinate de genele sale, de circuitele neuronale, de presiunile din partea impunerilor mediului și de pedepse etc. În interiorul unei structuri deterministe, dispare curând libertatea omului și, dacă omului îi lipsește libertatea, atunci, noțiuni morale cum ar fi păcatul își pierd cu totul înțelesul... Problema acestor teorii este aceea că ele îmbrățișează un subiectivism etic care neagă existența unor norme morale absolute, altele decât poate „porunca” realizării de sine. Datoriile și obligațiile față de alții sunt cel mult obligații secundare. Conform acestei mentalități, orice noțiune cu privire la păcat dispare” (Andrew Sodergren).

De pildă, există două gene care sunt considerate ca fiind răspunzătoare de acte de violență: gena MAOA și gena CDH 13. Dar același articol arată că făptașii actelor de violență au procedat astfel fiind sub influența băuturilor alcoolice și a drogurilor.

Christopher Ferguson, de la Stetson University, în SUA, statul Florida, a declarat „că nu există nicio genă, nicidecum două gene, care să fie codată în vederea violenței sau a crimei. Într-o anumită măsură, fiecare suntem produsul

geneticii și al mediului, dar eu nu cred că aceasta ne răpește libertatea voinței sau înțelegerea a ceea ce este drept și a ceea ce este rău.”

Întreaga ideologie nu este prezentată direct de Satana, pentru că nu s-ar accepta, ci vine prin intermediul apărătorilor Bibliei sau a reprezentaților de seamă din domeniul științei. Este aceeași strategie pe care a folosit-o în cazul atacului lui Iov. Satana și-a prezentat teoria mai ales prin viziunea povestită de Elifaz, susținută de ceilalți doi prieteni: Bildad și Țofar. Deși cei trei se considerau apărători ai lui Dumnezeu, ei s-au situat pe poziția adversă, susținând că omul nu poate fi neprihănit înaintea lui Dumnezeu.

Cum ne putem păzi de toate aceste capcane ideologice care periclitează mântuirea noastră? Unica siguranță este să rămânem la acel „stă scris” cu care Domnul Isus a învins în confruntarea cu Satana în timpul ispitirii ulterioare postului de 40 de zile. Biblia statuează un principiu imuabil: „La lege și la mărturie!” Căci dacă nu vor vorbi așa nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta” (Isaia 8:20).

Pentru a nu intra în prea multe detalii, să luăm în considerație o prezentare condensată, schematică, a principalelor repere biblice cu privire la problema păcatului:

Problema păcatului în lumina Cuvântului lui Dumnezeu

I. Trei definiții

1. *Păcatul este călcarea legii*: 1 Ioan 3:4 – este definirea păcatului din punct de vedere al răului interzis de lege.

2. *Neîndeplinirea binelui*: Iacov 4:17 – este încălcarea spiritului legii (binele urmărit de Legiutor).

3. *Motivație falsă*: Romani 14:23 – „tot ce nu vine din încredințare este păcat”. Chiar dacă nu s-a săvârșit o faptă rea și chiar dacă s-a înfăptuit binele, dar dacă motivația este greșită, determinată de mândrie, egoism etc., fapta este taxată ca fiind păcat.

II. Trei aspecte fundamentale ale păcatului și rezolvarea lor (Psalmii 32:1-3)

1. *„fărădelegea iertată”* – este aspectul juridic al păcatului (călcarea Legii), iar rezolvarea juridică este iertarea.

2. *„păcatul acoperit”* – vizează aspectul daunei produse de păcat; rezolvarea este acoperirea daunei.

3. *„Dumnezeu nu-i ține în seamă nelegiuirea”* – vizează consecințele păcatului pe plan relațional. Păcatul strică relațiile cu Dumnezeu, cu semenul/semeni și cu propria persoană. Rezolvarea este „a nu ține seamă”, ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic.

Este uimitor cât de logic, cât de profund și exhaustiv tratează Biblia problema păcatului și rezolvarea ei. Este de fapt „știința mântuirii, care constă în iertarea păcatelor” (Luca 1:77). În principal pentru realizarea acestui obiectiv major a avut loc nașterea Domnului Isus: „Ea va naște un Fiu și-I vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale” (Matei 1:21). ■

Emilian Niculescu este pastor pensionar.

NU BENIAMIN SAU RUBEN!

Stând pe mal și privind cum un pâraiaș de munte mângâie pietricelele cu apa lui cristalină, sub razele soarelui, mi-am amintit o întâmplare care îmi aprindea imaginația în anii copilăriei.

Vedeam parcă aieva copilul cu creștet bălai care, trecând râul, se aplecă așa, ca din joacă, și adună din albia lui câteva pietricele, nici prea mari, nici prea mici; numai bune, rotunjite, ca să zboare iute ca vântul din praștia de care era nedespărțit. Da, doar câteva. Știa că muniția nu trebuie să fie numeroasă, ci doar bine aleasă și folosită înțelept.

Îmi mai amintesc că pe malul celălalt era așteptat de un personaj pentru care el și pietricelele lui nu însemnau mai nimic, nici pe departe un adversar pe măsură, ci doar o ofensă adusă pregătirii militare și staturii lui neobișnuite. Un copil, un pui de cioban, care îndrăznește să treacă apa înfruntându-l.

Dar el, micul cioban, păși hotărât pe mal, în fața semețului ostaș din Gat, parcă orb la înfățișarea impozantă și dotarea militară a temutului războinic.

Ce a urmat mi-a umplut inima de copil cu atâta admirație și bucurie. Uraa! David, un țânc ca mine, a reușit să-l pună la pământ pe Goliat, uriașul filistenilor și spaima oștirii lui Saul. Da, un copil a fost mai tare decât toți! De trei ori ura!

Când ești copil și asculți, pe genunchii mamei, sau la măsuta cu nisip, istoria confruntării dintre David și uriașul netăiat împrejur, dai frâu liber imaginației, purtat de firul narațiunii, uitând aspecte importante care sunt chiar în prim-plan. Pentru un copil, biruința fulgerătoare a lui David este orbitoare. Dacă mai adăugăm aici confruntările cu ursul și leul, tabloul este complet. Păi ce, doar basmele românești, sau de prin toată lumea, să aibă eroi legendari, neînfricați, de neînvinși?

Astăzi, privind apa jucăușă a pâraiașului care spală pietrele domolindu-le colțurile, înțeleg mai mult. Astăzi îmi răsună în suflet și îmbracă

sonorități cuprinzătoare lucruri care, în vremea copilăriei, erau estompate de necuprinderea și frăgezimea visurilor timpurii, normale pentru vârsta aceea.

„David a zis filisteanului: «Tu vii împotriva mea cu sabie, cu sulită și cu pavăză, iar eu vin împotriva ta în Numele Domnului oștirilor, în Numele Dumnezeului oștirii lui Israel, pe care ai ocărât-o. Astăzi, Domnul te va da în mâinile mele, te voi doborî și-ți voi tăia capul; astăzi voi da stărvurile taberei filistenilor păsărilor cerului și fiarelor pământului. Și tot pământul va ști că Israel are un Dumnezeu»” (1 Samuel 17:45-46).

Ceea ce acum, privind prin ochii maturității, înțelegem cu toții este că David ridică praștia în numele Domnului și pentru apărarea onoarei Dumnezeului lui Iacov. El este sigur că Yahwe nu Se va lăsa batjocorit și victoria va fi a Lui. Nimic nu-l poate opri să creadă și să acționeze pentru spălarea rușinii aruncate în obrazul veșnicului Tată ceresc.

„Și toată mulțimea aceasta va ști că Domnul nu mântuiește nici prin sabie, nici prin sulită. Căci biruința este a Domnului. Și El vă dă în mâinile noastre” (1 Samuel 17:47).

Unde este iscusința, unde este puterea micului păstor? Nici măcar nu își enumeră armele. De fapt, praștia trece neobservată, sau este ignorată de îngâmfatul oștean, acesta fiind deranjat că sabiei și pavezei lui i se opune doar un toiag...

David nu luptă pentru el, pentru onoarea lui proprie. David luptă cu sufletul și cu mintea pentru Dumnezeu. David nu luptă cu armele vremii. Râul oferă destul prin cele cinci pietricele culese din el pentru victorie. David a înțeles încă de când a trebuit să-și apere turma de sălbăticiuni că nu el, ci Domnul, doar El aduce biruința!

De mult praștia nu mai este o armă de război. Se pare că și pentru vremurile acelea era depășită. De ce oare unii dintre noi stau pe malul apei și aleg pietre mai mici, mai mari, pe care le pun în praștie, testându-și apoi pe frații lor aptitudinile de războinici întârziți ai vremurilor trecute?

De ce praștia limbii este învărtită astăzi cu atâta înverșunare, deasupra capetelor celor de același neam? De ce oștenii aceleiași tabere sunt de batjocura fraților lor? Oare nu suntem toți schiopi, bolnavi, care avem nevoie de doctor? Nu pentru samariteanca de la fântână, pentru leproși și slăbănogi, pentru mine și pentru tine a stat atârnat între pământ și cer Emanuel – salvarea noastră?

De ce acum, când oștile sunt ostenite și când este nevoie mai mult ca oricând de umeri tari și

brațe puternice, de suflete calde și minți limpezi pentru deslușirea vocii Lui și a drumului de parcurs? Acum, când doar un pas ne mai desparte, când peste râu se vede Canaanul, iar Goliat stă în calea noastră și râde de frica pe care a suflat-o peste toți! Când ferestrele bisericii dezgolesc împușinarea noastră la închinare! De ce acum luăm la țintă pe cei răscumpărați de același Tată iubitor? De ce strigăm: „Da, așa trebuie!”

– ca niște copii lipsiți de experiență, de înțelegerea timpului și a viclesugului insinuant al arhivrajmașului?

De ce ne lăsăm purtați de mugetul răzvrătirii, contestând orice autoritate și căutând paie în ochii și viața celor care au răspuns chemării la slujire? De ce ridicăm strigăt de luptă pentru vărșarea sângelui fraților noștri, neacceptând niciun fel de mustrare?

De ce să spargem oglinzile sufletului cu pietre colțuroase din apele murdare al vremii, în loc să ne aplecăm împreună, să le spălăm în apa vieții Lui, ca să putem întoarce astfel către lume lumina dragostei și a invitației Lui la veșnicie?

Camaradul meu de arme, care ești încă ținut departe de molima de afară, folosește clipa aceasta ca să te rogi pentru Israel și pentru strângerea rândurilor lui. Dacă îți mai este dor de fiii lui Iacov, pe care nu i-ai văzut de mult, dacă vrei ca oștile Domnului să fie ce au fost și chiar mai mult de atât, nu-ți exersa praștia căutând tabăra poporului tău. Sigur vor cădea suflete din seminția ta, din casa ta. Mai bine leagă răni, spune o vorbă de alin, de dojană chiar, dar nu uita să iubești! Trimite solii de îmbărbătare pentru cei loviți, descurajați, căzuți! Fă un cântec de biruință pentru Domnul și pentru poporul Lui!

Adevărata luptă se apropie, dușmanul este dincolo de râu. Dacă astăzi tace, e numai fiindcă tu strigi prea tare, iar strigătul tău ne îngheață pe toți, nemaifiind nevoie de batjocura lui.

Fă liniște ca să auzi vocea lui Dumnezeu și să înțelegi când, unde și cum va trebui să lupți alături de cei de-un neam cu tine. Fii încredințat că timpul înțeleștării va veni, iar atunci biruința va fi sigură, garantată de Însuși Domnul nostru. „Și tot pământul va ști că Israel are un Dumnezeu!” (1 Samuel 17:46 u.p.).

Nu Beniamin sau Ruben, nu Iuda sau Levi sunt vrăjmașii tăi și ai mei, ci Goliat! ■

**DE CE ACUM,
CÂND FERESTRELE
BISERICII DEZGOLESC
ÎMPUȘINAREA NOAS-
TRĂ LA ÎNCHINARE,
LUĂM LA ȚINTĂ PE CEI
RĂSCUMPĂRAȚI
DE ACELAȘI TATĂ
IUBITOR?**

Victor Safta este membru al Bisericii Labirint, București.

VOINȚA, PUTEREA CARE GUVERNEAZĂ NATURA UMANĂ

Dumnezeu ne-a creat ca ființe umane într-un mod minunat (Psalmii 139:14) și inteligent (Psalmii 104:24). Prin actul creației, am primit darul voinței sau puterea alegerii.¹ Neascultarea de legea Lui a adus blestemul și nenorocirea (Geneza 3:17), așa încât voința omului a ajuns înrobite de puterea păcatului. Pavel a mărturisit lucrul acesta când a spus: „Când vreau să fac binele, răul este lipit de mine” (Romani 7:21). De ce s-a întâmplat lucrul acesta? Pentru că, „odată cu căderea în păcat, această voință care constituie un factor atât de important în formarea caracterului unui om a fost cedată controlului lui Satana și, de atunci, Satana lucrează în ființa umană pentru a o determina să dorească și să împlinească plăcerile lui, spre ruina și nenorocirea omului”².

Prin Biblie și Spiritul Profetic, Duhul Sfânt ne descoperă modul cum suntem creați din punct de vedere psihologic și cum putem funcționa în mod sănătos pe calea mântuirii. Prin profetul Isaia, Domnul ne spune: „De veți voi și veți asculta, veți mânca cele mai bune roade ale țării...” (Isaia 1:19). Aceasta înseamnă că „voința constituie o putere ce guvernează natura umană, aducând toate celelalte însușiri ale ființei în stăpânirea ei. Ea este agresivă și luptă fără încetare să forțeze toate lucrurile pentru a-și atinge scopurile. Dacă voința este așezată de partea lui Dumnezeu și acționează corect, în viață vor apărea roadele Duhului; iar Dumnezeu a pregătit pace, cinste și slavă pentru toți cei care înfăptuiesc binele”³. Rezultă că este foarte important să înțelegem „adevărată putere a voinței”⁴. În lipsa acestei înțelegeri serioase, personale, în cadrul relației cu Dumnezeu, „vom fi într-o continuă primejdie”, pentru că „putem crede sau făgădui toate lucrurile, dar făgăduința sau credința noastră nu are nicio valoare, dacă nu ne așezăm voința de partea credinței și a acțiunii. Dacă luptăm lupta cea bună a credinței cu toată puterea voinței noastre, vom învinge. Simțămintele noastre, impresiile și emoțiile noastre nu trebuie crezute, deoarece nu sunt demne de încredere”⁵.

Voința nu este același lucru cu dorința

Spiritul Profetic are o abordare amplă și coerentă cu privire la capacitatea voinței, care rezonază profund cu ceea ce spune Biblia. Se trasează în mod limpede ce nu este voința, pentru a putea înțelege în mod clar ce este ea și cum să o exercităm în supunere față de Domnul Hristos. Prin urmare, citim că „voința nu înseamnă dorința,

preferințele sau înclinația personală, ci puterea hotărâtoare care lucrează în copiii oamenilor ascultarea sau neascultarea de Dumnezeu”⁶. Domnul Hristos spune: „Nu oricine-Mi zice: «Doamne, Doamne!» – ca o exprimare a unei dorințe, preferințe de a asculta – va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face – care alege în mod hotărât – voia Tatălui Meu, care este în ceruri” (Matei 7:21).

Este o diferență clară între dorința, preferința și intenția de a-L alege pe Domnul Hristos ca Mântuitor și Domn și alegerea Lui concretă, zilnică, drept răspuns la bătăile dragostei Lui la inimile noastre (Apocalipsa 3:21). Apelul Domnului prin Iosua este limpede: „Alegeți astăzi cui vreți să slujiți” (Iosua 24:15). Confuzia dintre dorință și voință poate fi urmată de consecințe tragice, pentru că „dorințele de bine și de sfințire sunt foarte bune. Dar dacă ne limităm numai la dorințe, ele nu ne vor folosi la nimic. Mulți se vor pierde, deși au sperat și au dorit să fie creștini. Ei nu ajung să-și supună voința lui Dumnezeu. Ei nu aleg chiar acum să fie adevărați creștini”⁷. Din punct de vedere psihologic, se vorbește despre tulburări ale voinței, care reflectă la nivel uman, social, existențial, problemele de voință.

Tulburări ale voinței și remediul lor

Studiile psihologice prezintă, în general, trei tulburări majore ale voinței:

1. **Abulia.** Aceasta reprezintă „o tulburare gravă a voinței, caracterizată prin pierderea capacității de a lua o hotărâre și mai ales prin incapacitatea de a trece de la hotărâre la realizare, în vederea atingerii scopului propus. Persoana afectată de abulie este inertă, lipsită de inițiativă, oscilează timp îndelungat asupra motivelor și scopului, ca și asupra diferitelor mijloace de realizare a obiectivului; trecerea la acțiune e dificilă, iar acțiunea, cu greu declanșată, este abandonată la întâlnirea celor mai neînsemnate dificultăți; și în absența unor dificultăți se produce reacția de abandon din cauza lipsei de energie voluntară. Abulia face imposibilă activitatea normală.”⁸
2. **Hipobulia.** Aceasta înseamnă „afectarea predominantă a voinței active, pozitive, înseamnă indecizie, ezitare, ineficiență sau ineficacitate a capacității de a acționa. Apare în stări nevrotice, mâinii, la toxicomani, psihopați, oligofreni.”⁹
3. **Hiperbulia.** „Ea reprezintă o creșterea a forței voliți-
onale. Această modificare poate fi întâlnită în situații

normale la oameni fermi, tenace, fiind o caracteristică temperamentală. Hiperbulia apare rar în situații patologice, pentru că suferința psihică dezorganizează în general suportul motivațional. Un exemplu în acest sens se poate regăsi în toxicomanie, care se manifestă atât printr-o hiperbulie „defensivă”, cât și printr-o hiperbulie activă, dar cu scopuri negative. Poate fi întâlnită și în manifestările paranoide, sub forma unei hiperbulii active, pozitive.”¹⁰

Este important să subliniem faptul că psihologia, ca știință naturalist-umanistă, atunci când este exercitată într-un cadru legitim, este folositoare.¹¹ Acest cadru legitim înseamnă recunoașterea limitelor umane. Se afirmă în mod clar că „rezultatele cercetărilor științifice inițiale au fost adesea greșite, cel puțin parțial, iar adevărații oameni de știință sunt foarte conștienți că pot să greșescă. Prin urmare, cercetarea științifică, inclusiv cercetarea psihologică, este o chemare la umilință”¹².

Singurul care nu poate greși este Dumnezeu, care a făcut toate lucrurile și care le menține în funcționalitate (Apocalipsa 4:11). El ni S-a făcut cunoscut prin Biblie. Domnul Hristos „a arătat spre Scripturi ca având o autoritate de necontestat, iar noi trebuie să facem la fel. Biblia trebuie să fie prezentată ca fiind Cuvântul veșnicului Dumnezeu, ca sfârșit al tuturor controverselor și temelie a tot adevărul”¹³.

Domnul Hristos „are puterea de a revigora și de a reface capacitățile noastre paralizate de păcat, mintea întunecată și voința pervertită”¹⁴. Mergând la rădăcina soluției, înțelegem că „sacrificiul infinit al lui Dumnezeu, prin dăruirea lui Isus, preaiubitul Lui Fiu, Îi dă dreptul să declare, fără a încălca vreunul dintre principiile fundamentale ale guvernării Sale: «Supuneți-vă pe voi înșivă sub conducerea Mea, dați-Mi Mie voința voastră, smulgeți-o de sub controlul lui Satana, iar Eu o voi lua în stăpânire, ca să pot lucra în voi atât voința, cât și înfăptuirea». Când Dumnezeu așază în voi gândul lui Hristos, voința voastră devine voința Lui și caracterul vostru este transformat în asemănare cu caracterul lui Hristos.”¹⁵

Indiferent cum se manifestă tulburarea voinței, prin slăbiciunea ei, sau poate uneori prin exagerarea ei, secretul biruinței asupra păcatului și al rămânării în Domnul Hristos este supunerea voinței noastre Mântuitorului nostru. „Nu stă în puterea noastră să ne schimbăm inima și nici să predăm lui Dumnezeu simțămintele, dar putem alege să-I slujim. Putem să-I dăm voința; atunci El va lucra în noi și voința, și înfăptuirea, după buna Sa găsimire cu cale. În acest fel, întreaga noastră ființă va fi adusă sub controlul Duhului lui Hristos; simțămintele noastre vor fi atunci îndreptate numai spre El, iar gândurile vor fi în armonie cu El.”¹⁶ De asemenea, „voința noastră trebuie să-i fie oferită Aceluia care poate să ne-o dăruiască înapoi curată și înnobilită...”¹⁷

Salvați și binecuvântați prin exercitarea voinței în supunere față de Domnul Hristos

Dumnezeu ne-a creat după chipul și asemănarea Sa și, prin Domnul Hristos, ne invită să alegem viața (Deuteronomul 30:19) și să fim mântuiți în Împărăția Sa. El ne-a creat ființe libere, cu posibilitatea de a alege între bine și rău. Voința nu este gustul sau înclinația, dorința sau preferința, ci este puterea care guvernează ființa umană și controlează toate celelalte capacități ale psihicului. Când voința este robită puterii păcatului, direcția în care merge omul nu poate fi, din punct de vedere biblic, decât una negativă. Dacă alegem să predăm voința noastră Domnului Hristos prin credință, atunci ne vom bucura de mântuire și binecuvântare. „Totul depinde de dreapta lucrare a voinței. Dumnezeu a dat oamenilor puterea alegerii; datoria lor este aceea de a o exercita... Prin dreapta folosire a voinței se poate produce o schimbare totală în viața omului. Dacă-ți supui voința lui Hristos, atunci te aliezi cu acea Putere care este mai presus de toate domniile și stăpânirile. Atunci vei primi putere de sus ca să rămâi statornic și, astfel, printr-o continuă predare de sine lui Dumnezeu, vei fi făcut în stare să trăiești viața nouă, viața de credință.”¹⁸

Vă invit să perseverăm și să predăm de bunăvoie voința noastră Domnului Hristos, pentru că „victoria nu este câștigată fără multă rugăciune, fără umilința eului la fiecare pas, iar voința noastră nu trebuie să fie forțată în cooperarea cu agenții divini, ci ea trebuie să fie supusă de bunăvoie.”¹⁹ ■

**BIRUINȚĂ
PRIN
PREDARE**
LIVIU
VĂDUVA

¹ https://egwwritings.org/?ref=ro_CH.47.1&para=2010.161

² https://egwwritings.org/?ref=ro_2MCP.685.3&para=2670.1630

³ https://egwwritings.org/?ref=ro_2MCP.685.1&para=2670.1628

⁴ https://egwwritings.org/?ref=ro_CH.47.1&para=2010.161

⁵ https://egwwritings.org/?ref=ro_2MCP.693.5&para=2670.1676

⁶ https://egwwritings.org/?ref=ro_2MCP.685.1&para=2670.1628

⁷ https://egwwritings.org/?ref=ro_CH.47.1&para=2010.161

⁸ <https://www.psychologies.ro/cuvant/abulie>

⁹ <https://evz.ro/la-sfat-cu-psihiatrul-tulburarile-de-vointa.html>

¹⁰ Ibid.

¹¹ https://egwwritings.org/?ref=ro_1MCP.20.2&para=2669.183

¹² Psychology : from inquiry to understanding / Scott O. Lilienfeld . . . [et al.], 2nd ed, Pearson Education, Inc., publishing as Allyn & Bacon, 75 Arlington Street, Boston, SUA, 2011, p. 10

¹³ https://egwwritings.org/?ref=ro_PDH.39.2&para=2673.81

¹⁴ https://egwwritings.org/?ref=ro_MCS.253.1&para=2016.1342

¹⁵ https://egwwritings.org/?ref=ro_2MCP.685.4&para=2670.1631

¹⁶ https://egwwritings.org/?ref=ro_CH.47.1&para=2010.161

¹⁷ https://egwwritings.org/?ref=ro_2MCP.693.4&para=2670.1675

¹⁸ https://egwwritings.org/?ref=ro_CH.48.1&para=2010.165

¹⁹ https://egwwritings.org/?ref=ro_GA.289.3&para=2703.1780

Liviu Văduva este pastor în Conferința Muntenia.

MESAJ DE CONDOLEANȚE DUPĂ MOARTEA MISIONARULUI PAVEL BARTOLOMEU

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din România deplânge încetarea din viață a fratelui nostru Pavel Bartolomeu, misionar voluntar în Zimbabwe, Africa.

Activitatea dumnealui de pionierat față de semenii noștri din zona deșertică a Kanyemba a fost îndrăgită și susținută de multe biserici adventiste din țară și diaspora.

Numele lui stă alături de ale altor credincioși remarcabili pe care Biserica Adventistă din România i-a însoțit cu rugăciuni în călătoriile lor evanghelice spre Africa, începând cu fratele Constantin Tolici, primul misionar român, care a plecat în Madagascar în vara anului 1929.

Numele fratelui nostru este onorat și pe lista misionarilor creștini care au influențat civilizații și destine umane. De-a lungul secolelor, sute de misionari umili din țările Europei și-au părăsit patria și au înfruntat pericole extreme, pentru a ajunge în cele mai inaccesibile așezări umane, ducând cu ei, ca pe cel mai prețios dar, Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu. Adesea, misionarii educă populația celor mai sărace și îndepărtate țări. Îi învățau pe localnici să citească, să practice agricultura, să deprindă tehnici de construcție și alte lucruri pentru o viață mai ușoară și decentă. Doar în ziua veșniciei vom cunoaște cât datorează lumea noastră acestor deschizători de drumuri care, cu eforturi și sacrificii supraomenești, au reușit să crească nivelul de trai și cunoștința despre Dumnezeu.

Fratele Pavel Bartolomeu, călăuzit de o credință puternică și protejat de îngerii lui Dumnezeu, în ultimii ani de viață, a influențat spre bine într-un mod decisiv o comunitate tribală din Africa de aproximativ 1 000 de suflete. Din mărturiile sale scrise și orale, aceste suflete sălbatice nu erau în contact cu civilizația pe care noi o cunoaștem și supraviețuiau la limită, mult sub standardele morale și materiale cu care noi suntem obișnuiți de veacuri.

Familiei în doliu, soției, Lidia, fiicei, Raluca, și nepoților, le transmit împreună-simțire în necaz și mângâiere în marea pierdere suferită. Dumnezeu să vă întărească prin cuvintele din Ieremia 31:16: „Așa vorbește Domnul: «Oprește-ți plânsul, oprește-ți lacrimile din ochi, căci truda îți va fi răsplătită», zice Domnul; «ei se vor întoarce iarăși din țara vrăjmașului».”

Acum, când opera misionară a fratelui Pavel Bartolomeu este încheiată, mă adresez tuturor inimilor care bat pentru cei mai defavorizați oameni din țările lumii, să preia stindardul rămas în urmă și să înainteze până la marginile lumii cu mesajul Bibliei că Isus Hristos Se întoarce în curând!

Cu binecuvântări, pastor Aurel Neațu, București, 24 august 2020

Articol publicat pe blogul președintelui Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România
<https://presedinte.adventist.ro/>

REGIM DE SUPRAVIEȚUIRE COVID-19, VERSIUNEA 7.4 (I)

SCURT ISTORIC

Pe data de 31 decembrie 2019 s-a raportat un număr neobișnuit de pneumonii în orașul Wuhan, din China.¹ Termenul de specialitate este *cluster*, sau aglomerare de boli, o incidență mai mare decât era de așteptat într-o zonă geografică bine delimitată.

Pe 9 ianuarie 2020, Centrul de Control al Bolilor din China a anunțat descoperirea agentului etiologic: un nou coronavirus care produce un sindrom sever respirator acut (SARS – Severe Acute Respiratory Syndrome) asemănător cu epidemia de SARS din 2003. Virusul a fost numit SARS-CoV-2 (Severe Acute Respiratory Syndrome CoronaVirus-2), pentru a fi diferențiat de virusul care a produs epidemia din 2003, care a devenit SARS-CoV-1.

Coronavirusurile sunt un grup de virusuri care produc boli la animale și păsări, care au informația codificată într-un genom de tip ARN. Genomul tuturor virusurilor este protejat de un înveliș proteic (capsidă), iar coronavirusurile mai au încă un înveliș de grăsime (anvelopă lipidică) cu același rol. Capsida are o proteină sub forma unor prelungiri ascuțite, „proteina S”, cu care virusul „descuie lacătul” unor receptori de pe membranele celulelor umane și pătrunde în acestea pentru a se înmulți. Imaginea de la microscopul electronic face ca aceste prelungiri proteice sub formă de „țepi” să dea virusului aspect de coroană.

Pe 11 februarie, Organizația Mondială a Sănătății (OMS) a numit această infecție COVID-19 (Coronavirus Disease 2019), evitând denumirea de „virusul Wuhan”, după numele localității din China în care a izbucnit epidemia de coronavirus, pentru a nu trezi sau alimenta sentimente xenofobe.²

Pe 11 martie 2020, OMS a declarat această infecție o PANDEMIE, pentru că s-a răspândit în peste 114 țări, afectând peste 118 000 persoane, cu peste 4 000 de decese, numărul reprezentând o creștere de peste 13 ori în ultimele două săptămâni.³ Majoritatea cazurilor erau acum în afara Chinei, iar țările se aflau pe mai multe continente despărțite de oceane. Răspândirea globală este condiția de bază a definiției unei pandemii.⁴

COVID-19 s-a răspândit până acum (28 septembrie, ora 22:15), conform OMS, în 213 țări și teritorii plus două locații pe două vase de croazieră (*Diamond Princess*, aflat într-un port din Yokohama, Japonia, și vasul olandez *MS Zaandam*). În România sunt 123 944 cazuri confirmate și 4 748 decese.

Cifrele care indică răspândirea se modifică de la oră la oră. Evidențele vorbesc despre 33 473 089 cazuri de îmbolnăviri cunoscute și 1 004 658 decese la nivel mondial.⁵ Aș atrage atenția că acestea sunt cifrele oficiale, care nu pot fi și cele reale din mai multe motive, unul dintre ele fiind faptul că multe persoane cu simptomatologie specifică nu se duc la medic/spital ca să se testeze, iar o parte dintre acestea ajung în stadii critice și decedează fără un diagnostic de laborator (testul PCR sau cel al anticorpilor sau măcar o tomografie computerizată pulmonară), ei fiind de fapt infectați, iar cei cu evoluție *in faust* nefiind prinși în statistica deceselor.

Probabil că prima informație cu care ar trebui să începem pentru a realiza infecțiozitatea teribilă a acestui virus este că, în decurs de un an, 40-70% din populația lumii va fi infectată, după cum spun unii specialiști, ca epidemiologul Marc Lipsitch, de la Facultatea de Sănătate Publică T.H. Chan a Universității Harvard.⁶

S-a susținut inițial că locul de plecare al acestei infecții a fost piața de fructe de mare, unde se vindeau și animale vii, din Wuhan. Acolo lucrau sau au făcut vizite majoritatea persoanelor infectate, motiv pentru care piața a fost închisă pentru dezinfecție.⁷ Tot în Wuhan se află și un Centru de Control și Prevenție a Bolilor, la 280 de metri de piața menționată, precum și două laboratoare de virusologie, dintre care unul cu nivel de biosiguranță (BSL – bio safety level) foarte ridicat (BSL-4), dar unul cu nivel 2 (BSL-2) care studiază coronavirusul ce afectează liliicii. Ipoteza „fabricării” SARS-CoV-2 ca armă biologică prin realizarea de mutații la acest coronavirus, mutații care au permis trecerea la gazda umană, a fost recent combătută, dar ipoteza „scăpării” acestor virusuri mutante de la liliici la om din laboratorul cu nivel mai mic de biosiguranță (BSL-2) rămâne încă plauzibilă, deși similitudinea genetică (omologia) dintre coronavirusul studiat și SARS-CoV-2 de la originea pandemiei este de 96%, nu de 100%. Un studiu făcut de Universitatea de Tehnologie a Chinei de Sud, publicat pe ResearchGate,

INFORMAREA
ȘI SANĂTATEA
CONSTANTIN
DINU

PREZENȚA DOAR
A UNUI SINGUR
SIMPTOM SAU DOAR
A CÂTORVA (CAZURILE
PAUCI-SIMPTOMATICE)
ESTE POSIBILĂ.

dar retras ulterior, afirma posibilitatea scăpării acestui virus chiar din Centrul de Control și Prevenție a Bolilor din Wuhan.⁸

În clasamentul numărului de cazuri, primele 10 locuri sunt ocupate acum de SUA, cu 2 089 825 cazuri, urmată de India, Brazilia, Rusia, Peru, Columbia, Mexic, Africa de Sud, Spania, Argentina și Chile.⁹

ZONELE, CARANTINA ȘI AUTOIZOLAREA

Zonele roșii presupun regiuni cu **transmitere comunitară extinsă** (nu se cunoaște sursa îmbolnăvirii) și pot fi redefinite în funcție de numărul de cazuri. **Zonele galbene** presupun regiuni cu transmitere comunitară moderată — țările cu peste 500 de cazuri.¹⁰

Lista țărilor/zonelor cu risc epidemiologic ridicat pentru care se instituie măsura carantinei pentru persoanele care sosesc în România se actualizează săptămânal, în fiecare zi de luni, fiind făcută de Centrul Național de Supraveghere și Control al Bolilor Transmisibile (CNSCBT) din cadrul Institutului Național de Sănătate Publică (INSP) și este publicată pe site-ul acestui institut¹¹ sub titlul „Lista zonelor cu transmitere comunitară extinsă și a altor zone afectate de COVID-19”.¹²

De asemenea, cetățenii din România pot apela la linia telefonică gratuită TEL VERDE 0800 800 358 în zilele de lucru între orele 8:00 și 20:00, pentru informații și recomandări, iar cetățenii români aflați în străinătate pot apela la o linie specială dedicată lor +4021 320 20 20.¹³

Persoanele care sosesc dintr-o călătorie internațională (cu excepția țărilor definite ca zone roșii) sunt acum catalogate ca „provenind din zone galbene” și trebuie să se izoleze la domiciliu 14 zile.¹⁴ În data de 11.08.2020, pe lista țărilor din zonele galbene erau 41 de țări.

Carantina este separarea și restricționarea circulației persoanelor sănătoase care vin din zonele roșii și deci ar fi putut avea contacte cu persoane bolnave. Aceste persoane sunt astfel ținute sub observație. **Carantina instituționalizată** presupune izolarea în clădiri special amenajate, desemnate de autoritățile sanitare, a persoanelor care au călătorit în zone roșii. În România, termenul de carantină se referă la carantina instituționalizată.¹⁵

Izolarea, în sens medical, se referă la separarea persoanelor bolnave.

Conform UNICEF¹⁶ și CNSCBT¹⁷, expresia „**autoizolare**” se referă la o separare la domiciliu în scop de carantină a persoanelor care nu au făcut încă boala, dar ar fi putut veni în contact cu cineva bolnav în următoarele situații:

- călătorie internațională în ultimele 14 zile (în alte țări decât cele din zona roșie/cu transmitere comunitară extinsă),
- au intrat în contact direct cu persoane simptomatice provenind din zonele roșii,

- au intrat în contact direct cu persoane confirmate cu COVID-19,
- sau sunt membrii de familie ai vreuneia din persoanele din categoriile de mai sus.
- Conform ECDC, se adaugă și persoanele care prezintă simptome și ar trebui să locuiască într-o cameră bine aerisită, cu toaletă separat.¹⁸ Există ghiduri cu instrucțiuni pentru cei aflați în autoizolare, la fel cum există ghiduri și pentru voluntarii care aprovizionează cu alimente sau medicamente persoanele aflate în autoizolare.¹⁹

„Aceste persoane se vor autoizola la domiciliu pentru o perioadă de 14 zile de la data întoarcerii din călătorie, respectiv de la data ultimului contact cu o persoană simptomatică/confirmată. În acest timp, vor fi monitorizate de către medicul de familie sau, în lipsa acestuia, de către Direcția de Sănătate Publică”, conform Grupului de Comunicare Strategică.²⁰

Alte două tipuri de coronavirusuri înalt patogene, care au produs infecții pulmonare semnificative, au fost **SARS** (Severe Acute Respiratory Syndrome), în 2003, și **MERS** (Middle East Respiratory Syndrome), în 2012. Se cunosc în total șapte tipuri de coronavirusuri, dar celelalte patru sunt moderat patogene, producând viroze ale căilor aeriene superioare²¹, îmbolnăvirile nefiind de gravitatea COVID-19, SARS sau MERS²², dar sunt responsabile de până la 30% din răcelile obișnuite.²³

La începutul lui ianuarie 2020, au fost descrise două tulpini de SARS-CoV-2. În decembrie 2019 a apărut tulpina L în Wuhan, care a suferit o mutație dând naștere la tulpina S în ianuarie 2020, tipul S fiind mai puțin virulent. Cel mai amplu studiu asupra diferențelor dintre tulpinile de SARS-CoV-2 a fost efectuat la Universitatea din Bologna și a concluzionat că există cel puțin șase tulpini, anul acesta apărând și tulpina V și G, din ultima derivând încă două tulpini: GR și GH încă de la sfârșitul lui februarie. În Europa se întâlnesc cel mai mult tulpinile G și GR, în timp ce în SUA predomină GH. Tipurile L și V par a fi pe cale de dispariție, în timp ce infecțiile cu tipurile G, GR și GH cresc continuu. S și H sunt identificate în diferite zone mai restrânse din SUA și Spania.²⁴ Aceste rezultate au fost încurajatoare, pentru că variabilitatea per mostră este destul de mică (7 mutații), în timp ce la virusul gripal este de peste două ori mai mare, permițând astfel un tratament ținut și un vaccin eficient.²⁵

Simptomele și severitatea bolii COVID-19 par a fi aceleași, indiferent de tulpină, dar cercetătorii se așteaptă și la apariția de tulpini cu diferențe mai mari, ca în cazul virusului gripal B, când, de la an la an, se observă noi tulpini care necesită producerea de vaccinuri diferite.²⁶

Pentru a înțelege cum putem preveni infectarea cu acest coronavirus, trebuie să cunoaștem atât tabloul clinic COVID-19, cât și căile de transmitere.

TABLOUL CLINIC (semne și simptome)

Cazurile asimptomatice, conform Centrului de Control al Bolilor din Europa (ECDC), sunt diferite de la țară la țară, uneori cu diferențe foarte mari (de ex. în Italia, 44%, în timp ce în Japonia au fost 0,06%) care reflectă mai degrabă diferențele între algoritmii de testare ai diferitelor laboratoare, decât niște diferențe reale.²⁷ Pe vasul de croazieră *Diamond Princess* au fost în proporție de 51%, dar după ajustarea cifrelor pe baza unor formule matematice specifice dinamicii infecției COVID-19, cifra a scăzut la 18%.²⁸ Bazându-se pe statisticile din China, OMS a apreciat că 75% din cazurile asimptomatice la un moment dat vor progresa spre forma clinic manifestă, lăsând doar 25% pentru cazurile fără simptome. OMS a observat o incidență între 1 și 3% de cazuri asimptomatice în Europa.²⁹ Un caz poate fi pronunțat asimptomatic, dar să prezinte totuși anumite semne obiective care se decelează mai greu. Într-o serie de 24 de pacienți, 50% aveau opacități clasice „în sticlă mată” la CT pulmonar, iar 20% aveau imagini atipice. Doar 5% au făcut febră ușoară cu sau fără simptome tipice la câteva zile după diagnosticare.³⁰ Este extrem de dificilă aprecierea proporției cazurilor asimptomatice, întrucât aceasta necesită o testare a tuturor persoanelor dintr-o zonă (testare „universal” în masă) care trebuie să fie însoțită și de o monitorizare repetată pentru depistarea apariției simptomelor. Doar cei la care nu apare niciun fel de simptom în următoarele 14 zile pot fi socotiți adevărați asimptomatici. O metaanaliză bazată pe 16 studii a apreciat frecvența cazurilor asimptomatice la 40–45%, iar infecțiozitatea cazurilor asimptomatice ar putea să se extindă dincolo de 14 zile. Mai important este faptul că aceste infectări „tăcute” (fără simptome) nu înseamnă că nu există „pagube” ale acestor purtători³¹, așa cum a arătat studiul imagistic menționat anterior, care a evidențiat leziuni pulmonare atât tipice „în sticlă mată”, cât și atipice, altfel spus, imagini fără simptome.³² În unele cazuri, încărcătura virală a persoanelor asimptomatice a fost egală cu a celor simptomatice, semnalând astfel riscul egal de contagiozitate al asimptomaticilor.³³ Contagiozitatea virusului SARS-CoV-2 este mai mare decât a gripei, pentru că multiplicarea virusului are loc deja la poarta de intrare – nas, faringe – încă din faza presimptomatică, persoanele infectate devenind și infectante, în timp ce bolnavii cu gripă devin contagioși doar din momentul în care apar simptomele.³⁴

Simptomele uzuale. Perioada de incubatie (de la momentul infectării și până la momentul apariției simptomelor) este, în medie, de 5-6 zile, interval maxim 2–12 zile³⁵, dar este posibil chiar până la 14 zile de la data infectării. La 97,5% din cei care dezvoltă simptome, acestea apar până în ziua a 12-a, inclusiv.³⁶

Procentele de apariție a următoarelor simptome sunt conform ECDC³⁷, studiile pe cazurile din China deose-

bindu-se destul de mult.³⁸ Acolo unde procentele provin din alte statistici, se va specifica printr-o notă bibliografică.

- **febră**, peste 38 °C, care apare în 88% din cazuri (dar la persoanele în vârstă febra poate lipsi, în locul ei urmărindu-se simpla modificare a statusului mental sau o reducere a funcționalității generale). Febra în momentul prezentării la spital a fost prezentă doar la 43,8% în studiul lui Guan (publicat în NEJM – New England Journal of Medicine, ediția online) pe 1 099 pacienți din China, dar a apărut pe parcursul spitalizării în 88,7% din cazuri. Altfel spus, febra nu este un simptom caracteristic al bolii la debut și astfel criteriul de internare doar a pacienților care au febră plus un alt simptom respirator poate duce la subdiagnosticare a aproape jumătate din cazuri. Acești pacienți fără febră sunt de fapt pacienți COVID-19 la debut, care vor răspândi astfel virusul.³⁹
- **frisoane**,
- **tuse** uscată (68%) sau tuse productivă (32%),
- **stare de epuizare** (38%), dar după alte statistici 70%.⁴⁰ Senzația că „nu te poți da jos din pat” este socotită simptom de alarmă.⁴¹
- **anorexie** (40%)⁴²,
- **dispnee** (dificultate în respirație) (19%), dar după alte statistici 31%⁴³,
- **dureri musculare** (mialgii) sau artralгии (15%), dar după alte statistici 35%⁴⁴,
- **dureri în gât** (14%),
- **cefalee** (14%),
- **vărsături** (5%),
- **diaree** (4%), dar după alte statistici 30%⁴⁵, chiar de la debut.⁴⁶ Durează, în medie, 5 zile (1-14 zile).⁴⁷ Diareea și vărsătura pot fi motivele principale de prezentare la medic.⁴⁸
- **dureri sau o presiune în piept**,
- **dureri abdominale**⁴⁹,
- **buze sau extremitățile feței cianotice**,
- **stare nouă de confuzie, incapacitatea deplasării**⁵⁰, **o stare de neliniște, incapacitatea de a sta treaz** sau de a păstra vigilența⁵¹,
- **transpirații**,
- **semne de deshidratare** (sete, gură uscată, urină galbenă în loc de incoloră sau scăderea cantității de urină, piele uscată, cefalee, amețeli), în ciuda unui consum semnificativ de lichide.⁵²
- **amețeli** ușoare frecvente sau severe, survenite brusc
- **nas „înfundat”** (congestie nazală) **sau care „curge”** (rinoree)⁵³, asemănător cu răcelile obișnuite, dar strănutul nu este semn de COVID-19 și atunci când se asociază cu rinoreea este simptom de alergie.⁵⁴ Mai recent, strănutul și rinoreea au fost trecute pe lista simptomelor de Covid-19.⁵⁵
- **anosmie** (lipsa mirosului) **sau hiposmia** (diminuarea mirosului), deși anosmia poate fi produsă și de

alte viroze, alergii, sinuzită sau polipi nazali.⁵⁶ În Germania s-a raportat o frecvență de anosmie la 2 din 3 pacienți infectați cu SARS-CoV-2.⁵⁷ În Regatul Unit, un studiu a arătat că anosmia este un factor de predicție mai bun decât febra!⁵⁸

- **ageuzia** (lipsa gustului)⁵⁹
- **ochiul roșu sau roz** (conjunctivită), eventual însoțit de o tumefacție a pleoapei (blefaro-conjunctivită), sau secreție lipicioasă la un ochi sau la ambii, cu aspect de conjunctivită alergică (ca o „umbră roșie” în jurul ochiului) în 1-3% din cazuri. Dacă există și prurit, este o alergie la polen, abundent în această perioadă a anului (conjunctivite virale nu dau senzația de mâncărime).⁶⁰
- **leziunile dermatologice:** leziunile celui mai mare organ al corpului – pielea – care pot să apară cu câteva zile înainte ca pacientul să înceapă să se simtă rău, sau la câteva zile după apariția febrei, tusei sau dispneei. Uneori leziunile cutanate pot fi singurul semn de COVID-19.

Ele pot îmbrăca mai multe forme de prezentare:

- papule roșii sau violacee ca niște degerături (**acroischemie**), care apar la nivelul degetelor de la mâini sau de la picioare, pe palme sau pe plante, eventual dureroase, care seamănă cu leziunile de degerături („pernio”).⁶¹ Fenomenul a fost denumit „**degetele**” de **COVID-19**.⁶² Unele dintre acestea au fost comunicate de Uniunea Națională a Dermatologilor și Venerologilor din Franța.⁶³ Asociația Podologilor din Spania ține un registru al acestor persoane cu leziuni dermatologice inexplicabile.⁶⁴ Primul caz a fost un copil de 13 ani care, la două zile după apariția de leziuni de vasculită (macule roșii-purpurii) la nivelul unor degete de la picioare, precum și la nivelul tălpilor, cu dimensiuni între 5–15 mm, a dezvoltat febră, mialgii, cefalee, precum și un prurit intens și o senzație de arsură la nivelul labei piciorului, fenomene care au durat peste o săptămână înainte de a începe să dispară. Asemenea cazuri au fost descrise în special în Franța, Spania și Italia.⁶⁵ În cazurile severe de COVID-19 au fost semnalate inclusiv leziuni cianotice, buloase sau gangrene. Mecanismul pare să fie cel de ischemie provocată de microtromboze cu punct de plecare în leziuni endoteliale arteriale sau alte tulburări vasculare.⁶⁶

- papule roșii sau violacee care seamănă cu varicela (**exantem variceliform**) sau cu purpura.

- noduli, **papule urticariene**, fără semne de înțepătură locală de insecte, sau

- papule roz răspândite pe o suprafață mai mare sau mai mică — **erupții morbiliforme** (neregulate).

- livedo reticularis, pytiriasis rosea și erythema multiforme, dar lista rămâne deschisă.⁶⁷

- **Boala Kawasaki** la copii. Au fost semnalate 100 de cazuri în Regatul Unit, iar ulterior în Franța,

SUA, Spania și Italia. Se manifestă la 3-4 săptămâni după infecția COVID-19, ca un fel de fenomen postinfecțios⁶⁸, prin febră ridicată, erupție cutanată (rash), conjunctivită, uscarea și fisurile buzelor, inflamare a cavității bucale, adenopatie cervicală, dureri abdominale și tulburări digestive. Cele mai grave afectări ale acestui sindrom inflamator acut sunt însă arterele coronare, cu favorizarea unor anevrisme⁶⁹, hipotensiune arterială și deprimare cardiacă profundă (insuficiență cardiacă).⁷⁰

- Recent s-a semnalat cazul unui pacient de 62 de ani, din Chicago, care a prezentat fenomenul de **sughit** timp de patru zile, cu o temperatură de 37,3 °C la momentul prezentării. După o radiografie pulmonară inițială, examinarea CT a toracelui a evidențiat imagini clasice „în sticlă mată” și o capacitate pulmonară redusă. Ulterior a făcut febră (38,4 °C).

- Un studiu european a semnalat **polakiuria** sau creșterea frecvenței urinării la bărbați prin **cistită virală** la 7 pacienți din 57 tratați pentru COVID-19.⁷¹

Din această listă, orice combinație este posibilă. De asemenea, prezența doar a unui singur simptom sau doar câteva (cazurile pauci-simptomatice) este posibilă. Într-o metaanaliză Cochrane, care a inclus 16 studii, au fost urmărite 27 simptome din 4 categorii: generale (ex. febra, fatigabilitatea), respiratorii, digestive și cardiace. Simptomele cel mai des întâlnite (peste 50% din cazuri) au fost: tuse, durere în gât, febră, dureri musculare sau articulare, astenie (oboseală) și cefalee. Dar dintre acestea, doar febra, durerile musculare și articulare, oboseala și cefaleea au fost niște predictorii mai buni de COVID-19. Concluzia acestei metaanalize a fost că nici prezența și nici absența vreunui simptom nu poate fi suficient de specifică pentru această infecție virală.⁷²

Dacă la început s-a crezut că toți cei infectați au febră, iar termoscannerele din aeroporturi verificau de la distanță temperatura pasagerilor făcând astfel un „screening” pentru siguranța celor ce urmau să urce în același avion cu o persoană bolnavă, acum, studiile caz-control (retrospective) și cele de tip cohortă (prospective) arată că febra nu este un simptom obligatoriu. Temperaturile în infecțiile COVID-19 au fost între 35,3 și 39,2 grade Celsius. Nici simptomele respiratorii nu mai sunt considerate „regula jocului”, sau *sine qua non* (fără de care nu se poate).⁷³ Tusea, de exemplu, a fost observată în mai puțin de jumătate din cazurile ușoare.⁷⁴

Astăzi există site-uri online sau aplicații de telefon și tabletă pentru verificarea simptomelor, ținând cont de locurile vizitate, profesie, vârstă, sex, contacte sociale cu risc. Pentru rezidenții din SUA, există site-uri dedicate unde trebuie să completezi statul în care locuiești.⁷⁵ Pentru utilizatorii internaționali există alte site-uri în care pot obține informații, dar pot și „dialoga” cu asistenți virtuali.⁷⁶ ■

- ¹ <https://www.ecdc.europa.eu/sites/default/files/documents/RRA-sixth-update-Outbreak-of-novel-coronavirus-disease-2019-COVID-19.pdf>
- ² <https://www.outbreakobservatory.org/outbreakthursday-1/2/20/2020/xenophobia-and-covid-19>
- ³ <https://eu.usatoday.com/story/news/nation/2020/03/11/coronavirus-pandemic-world-health-organization/5011903002/>
- ⁴ <https://www.nationalgeographic.com/science/2020/02/how-coronavirus-could-become-pandemic-and-why-it-matters/>
- ⁵ <https://www.worldometers.info/coronavirus/>
- ⁶ <https://www.livescience.com/coronavirus-symptoms.html>
- ⁷ World Health Organization. Novel coronavirus situation report -2. January 22, 2020. <https://www.who.int/docs/default-source/coronaviruse/situation-reports/20200122-sitrep-2-2019-ncov.pdf> (Accessed on January 23, 2020).
- ⁸ <https://thebulletin.org/2020/03/experts-know-the-new-coronavirus-is-not-a-bioweapon-they-disagree-on-whether-it-could-have-leaked-from-a-research-lab/>
- ⁹ <https://www.worldometers.info/coronavirus/>
- ¹⁰ <https://www.libertatea.ro/stiri/zone-rosii-zone-galbene-carantina-autoizolare-2908967>
- ¹¹ <https://stirileprotv.ro/stiri/actualitate/lista-tarilor-din-zona-galbena-a-fost-actualizata-cei-care-vin-din-aceste-zone-vor-sta-14-zile-in-carantina.html>
- ¹² <https://www.cnsb.ro/index.php/liste-zone-afectate-covid-19>
- ¹³ <https://www.ms.ro/2020/08/14/buletin-informativ-14-08-2020/>
- ¹⁴ <https://www.digi24.ro/stiri/actualitate/lista-tarilor-considerate-zone-rosii-a-fost-actualizata-romanii-care-se-intorc-din-aceste-zone-vor-fi-plasati-in-carantina-1280741>
- ¹⁵ <https://www.cnsb.ro/index.php/info-populatie/1537-precizari-privind-conduita-in-autoizolare/file>
- ¹⁶ <https://www.unicef.org/romania/media/1596/file>
- ¹⁷ <https://www.cnsb.ro/index.php/info-populatie/1537-precizari-privind-conduita-in-autoizolare/file>
- ¹⁸ <https://raportuldegarda.ro/articol/surseoficiale-autoizolare-pandemie-covid-19/>
- ¹⁹ vezi Anexa
- ²⁰ <https://www.libertatea.ro/stiri/zone-rosii-zone-galbene-carantina-autoizolare-2908967>
- ²¹ https://www.researchgate.net/publication/316638570_Pathogenic_human_coronavirus_infections_causes_and_consequences_of_cytokine_storm_and_immunopathology
- ²² <https://www.osha.gov/SLTC/covid-19/medicalinformation.html>
- ²³ <https://jamanetwork.com/journals/jama/fullarticle/2759815>
- ²⁴ <https://phys.org/news/2020-08-strains-sars-cov.html>
- ²⁵ <https://www.sciencedaily.com/releases/2020/08/200803105246.htm>
- ²⁶ <https://www.newscientist.com/article/2236544-coronavirus-are-there-two-strains-and-is-one-more-deadly/>
- ²⁷ <https://www.ecdc.europa.eu/sites/default/files/documents/RRA-sixth-update-Outbreak-of-novel-coronavirus-disease-2019-COVID-19.pdf>
- ²⁸ https://www.uptodate.com/contents/coronavirus-disease-2019-covid-19?source=history_widget#H3822360508
- ²⁹ <https://www.dw.com/en/up-to-30-of-coronavirus-cases-asymptomatic/a-52900988>
- ³⁰ https://www.uptodate.com/contents/coronavirus-disease-2019-covid-19?source=history_widget#H3822360508
- ³¹ <https://www.acpjournals.org/doi/10.7326/M20-3012>
- ³² https://www.uptodate.com/contents/coronavirus-disease-2019-covid-19?source=history_widget#H3822360508
- ³³ <https://www.acpjournals.org/doi/10.7326/M20-3012>
- ³⁴ <https://academic.oup.com/cid/article/64/6/736/2733100>
- ³⁵ https://www.hopkinsguides.com/hopkins/view/Johns_Hopkins_ABX_Guide/540747/all/Coronavirus_COVID_19_SARS_CoV_2_
- ³⁶ <https://www.acpjournals.org/doi/10.7326/M20-0504>
- ³⁷ <https://www.ecdc.europa.eu/sites/default/files/documents/RRA-sixth-update-Outbreak-of-novel-coronavirus-disease-2019-COVID-19.pdf>
- ³⁸ https://www.uptodate.com/contents/coronavirus-disease-2019-covid-19?source=history_widget#H3822360508
- ³⁹ <https://www.nejm.org/doi/full/10.1056/NEJMc2005203>
- ⁴⁰ https://www.uptodate.com/contents/coronavirus-disease-2019-covid-19?source=history_widget#H3822360508
- ⁴¹ <https://wexnermedical.osu.edu/blog/coronavirus-symptoms>
- ⁴² https://www.uptodate.com/contents/coronavirus-disease-2019-covid-19?source=history_widget#H3822360508
- ⁴³ https://www.uptodate.com/contents/coronavirus-disease-2019-covid-19?source=history_widget#H3822360508
- ⁴⁴ idem
- ⁴⁵ <https://www.libertatea.ro/articol/un-medic-virusolog-anunta-noi-simptome-infectia-cu-coronavirus-ce-observat-227222>
- ⁴⁶ <https://gut.bmj.com/content/early/2020/03/22/gutjnl-2020-320891>
- ⁴⁷ <https://www.livescience.com/coronavirus-diarrhea-symptoms.html>
- ⁴⁸ https://www.uptodate.com/contents/coronavirus-disease-2019-covid-19?source=history_widget#H3822360508
- ⁴⁹ <https://www.webmd.com/lung/covid19-digestive-symptoms#1>
- ⁵⁰ <https://www.cdc.gov/coronavirus/2019-ncov/symptoms-testing/symptoms.html>
- ⁵¹ <https://www.sciencealert.com/10-coronavirus-symptoms-you-may-not-be-aware-of>
- ⁵² <https://www.statnews.com/2020/03/20/self-triage-tool-covid-19/>
- ⁵³ <https://www.healthline.com/health/coronavirus-symptoms#symptoms>
- ⁵⁴ <https://www.sciencealert.com/10-coronavirus-symptoms-you-may-not-be-aware-of>
- ⁵⁵ <https://www.health.govt.nz/our-work/diseases-and-conditions/covid-19-novel-coronavirus/covid-19-health-advice-public/about-covid-19>
- ⁵⁶ <https://www.nhs.uk/conditions/lost-or-changed-sense-smell/>
- ⁵⁷ <https://www.health.harvard.edu/diseases-and-conditions/covid-19-basics>
- ⁵⁸ <https://www.cebm.net/covid-19/in-patients-of-covid-19-what-are-the-symptoms-and-clinical-features-of-mild-and-moderate-case/>
- ⁵⁹ <https://www.the-hospitalist.org/hospitalist/article/219556/coronavirus-updates/reports-increasingly-suggest-anosmia/hyposmia-can>
- ⁶⁰ <https://www.today.com/health/coronavirus-symptoms-pink-eye-viral-conjunctivitis-may-be-rare-warning-t176792>
- ⁶¹ <https://www.bouldermedicalcenter.com/covid-19-and-skin-symptoms/>
- ⁶² <https://www.today.com/health/skin-symptoms-related-coronavirus-doc-tors-discuss-covid-toes-t178991>
- ⁶³ <https://www.sortiraparis.com/news/coronavirus/articles/214066-frost-bites-red-patches-nettle-rashes-covid-19-cutaneous-symptoms-according-to-de/lang/en>
- ⁶⁴ <https://cgcop.es/2020/04/09/registro-de-casos-compatibles-covid-19/?fbclid=IwAR2wv4ocR2eLQGPVShBuPeDjub6Ay7tAZwquWISwYe0EqCPPklhRb3Rdg>
- ⁶⁵ <https://www.iflscience.com/health-and-medicine/foot-lesions-reported-as-symptom-of-covid19-in-children-some-adults/>
- ⁶⁶ <https://www.fip-ifp.org/wp-content/uploads/2020/04/acroischemia-ENG.pdf>
- ⁶⁷ <https://www.bouldermedicalcenter.com/covid-19-and-skin-symptoms/>
- ⁶⁸ <https://www.bbc.com/news/health-52648557>
- ⁶⁹ <https://www.abc.net.au/news/2020-04-29/kawasaki-disease-symptoms-is-it-linked-coronavirus-in-australia/12197008>
- ⁷⁰ <https://www.medscape.com/viewarticle/930781>
- ⁷¹ [https://www.europeanurology.com/article/S0302-2838\(20\)30353-5/fulltext](https://www.europeanurology.com/article/S0302-2838(20)30353-5/fulltext)
- ⁷² <https://www.evidentlycochrane.net/signs-symptoms-covid-19/>
- ⁷³ https://www.medscape.com/viewarticle/927616#vp_2
- ⁷⁴ <https://www.cebm.net/covid-19/in-patients-of-covid-19-what-are-the-symptoms-and-clinical-features-of-mild-and-moderate-case/>
- ⁷⁵ <https://www.health.gov.au/resources/apps-and-tools/healthdirect-coronavirus-covid-19-symptom-checker>
- ⁷⁶ <https://intermountainhealthcare.org/covid19-coronavirus/covid19-symptom-checker/>

Dr. Constantin Dinu, director Departament Sănătate, Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România

PROFEȚII SUSPENDATE (II)

Tendința naturală a cititorului modern este de a găsi în profeții notificări „relevante” pentru timpul nostru, așa cum centuriile lui Nostradamus și declarațiile obscure ale Babei Vanga sunt menționate la fiecare nou eveniment important. Din moment ce erau profeți vestiți, se presupune, și chiar fără vreo îndoială, că aceștia trebuie să fi prevestit ceva despre ceea ce întâmpinăm noi astăzi.

Nici profetul Zaharia nu a fost scutit de mistificări creștine apocaliptice. Eroarea majoră a cititorilor moderni este aceea de a interpreta profețiile biblice în cheie sionistă: întoarcerea evreilor în Țara Sfântă, unde se presupune că vor rezidi templul și se vor pocăi în masă, devenind creștini și inaugurând Împărăția cea de o mie de ani a lui Hristos pe pământ (!).

Dacă citim însă profeția cu atenție, ea nu descrie un scenariu sionist al timpurilor noastre. Speculațiile pioase trebuie descălțate înainte de a veni la ascultarea Cuvântului lui Dumnezeu. Să nu uităm că profețiile acestea sunt condiționate și că ne putem aștepta ca ele să fi fost total sau parțial zădărnice (cf. Ieremia 18:6-10; Luca 7:30; 19:42) și nu întotdeauna împlinite la literă.

ULTIMA PROFEȚIE A LUI ZAHARIA

Ziua Domnului și ultima încercare a Ierusalimului

Capitolul 14 al cărții ne prezintă o profeție despre viitorul Ierusalimului. Care Ierusalim? Zaharia cunoștea un singur Ierusalim și nu se face aluzie la vreun Ierusalim cersc aici. Vom lua pasajele biblice în ordine:

¹ Iată, vine **o zi a Mea**, [Ierusalime,] când toate prăzile tale vor fi împărțite în mijlocul tău. ² Atunci voi strânge toate neamurile la război împotriva Ierusalimului. Cetatea va fi luată, casele vor fi jefuite și femeile, batjocorite, iar jumătate din cetate va merge în robie. Dar rămășița poporului nu va fi nimicită cu desăvârșire din cetate.

„Ziua Domnului”, în toate profețiile, se referă la un viitor profetic în care Dumnezeu voia să intervină ca judecător, pedepsind pe vrăjmașii Lui (neevrei și evrei) și aducând izbăvire pentru rămășița loială a poporului sfânt.¹

Această profeție despre un asalt final al neamurilor păgâne împotriva Ierusalimului a fost anunțată deja în Zaharia 12:2-9 și este precedată de cea din 13:8-9. Dumnezeu nu promitea să ferească pe Israel de această provocare, ci promitea să răstoarne situația în final. În același timp, Dumnezeu avea să permită ca Ierusalimul să fie cucerit, străinii să-l prade, să violeze femeile și să ia prizonieri jumătate din cetate. În 13:8-9 se prevedea că doar o treime avea să rămână cu viață, iar acea treime încă mai trebuia „lămurită” (topită în foc, până iese „lamura” – metalul pur).

Despre care Ierusalim vorbește profeția? Toată cartea lui Zaharia vorbește despre Ierusalimul pământesc, literal,

nu despre Ierusalimul ceresc, nici despre Ierusalimul metaforic, biserica (chiar dacă biserica este astăzi singurul Ierusalim al lui Dumnezeu pe pământ, cf. Matei 5:14). Despre Ierusalimul iudeu îi vorbise Dumnezeu lui Zaharia în repetate rânduri, dându-i profeții spectaculoase (Zaharia 1:12-19). Zaharia a profețit în anii 520-518 î.Hr., pe vremea lui Darius I, când templul era în construcție, dar Ierusalimul încă era fără ziduri de incintă și nelocuit. De aceea el a prezis refacerea Ierusalimului (Zaharia 2:2-5,16), precum și realegerea Ierusalimului ca cetate de scaun a lui Yahwé (Zaharia 2:11-12).

Profetul dă chiar amănunte topografice, care nu au nicio legătură cu Ierusalimul de astăzi, nici cu Ierusalimul care va coborî din cer (Zaharia 14:10, cf. Ieremia 31:38-40). Subliniem astfel că profeția nu se referă la Ierusalimul de astăzi, care nu are altă legătură cu Ierusalimul lui Zaharia decât că se află pe același loc și poartă același nume. Dar poporul lui nu mai este poporul legământului: este fără preoți, fără templu, fără casa lui David și fără Mesia.

Intervenția Domnului în apărarea rămășiței poporului Lui

³ Ci Yahwé va ieși și va lupta împotriva acelor neamuri, cum S-a luptat în **ziua bătăliei**. ⁴ Picioarele Lui vor sta în **ziua aceea** pe Muntele Măslinilor, care este în fața Ierusalimului, spre răsărit. Muntele Măslinilor se va despica la mijloc, spre răsărit și spre apus, și se va face o vale foarte mare. Jumătate de munte se va trage înapoi spre miazănoapte, și jumătate spre miazăzi. ⁵ Veți fugi atunci prin valea munților Mei, căci valea dintre munți se va întinde până la Ațel. Da, veți fugi cum ați fugit de cutremurul de pământ din timpul lui Ozia, regele lui Iuda. Și atunci va veni Yahwé, Dumnezeul meu, toți sfinții împreună cu El!

„Ziua bătăliei” din versetul 3 se referă la ocaziile în care Dumnezeu a intervenit în mod supranatural și a doborât pe vrăjmașii lui Israel: la Marea Roșie, în lupta cu Amalec, în lupta cu Sihon și Og, la Ierihon, în luptele lui Barac și ale lui Ghedeon, în luptele lui Iosafat și ale lui Ezechia.

Expresia „în ziua aceea” se repetă de șapte ori în acest ultim capitol, și se referă la Ziua Domnului, a intervenției Lui în favoarea lui Israel. Această dorită apariție a lui Yahwé în apărarea aleșilor Lui este văzută și de Isaia (64:1), Mica (1:4), Naum (1:5) și de alții (Psalmii 97:5).

În profeția lui Zaharia însă, când Yahwé atinge pământul ca să ia apărarea aleșilor Lui, El coboară pe Muntele Măslinilor. În clipa aceea, toată zona muntoasă se despică și se îndepărtează brusc în cele patru puncte cardinale, creând o vale uriașă. Ioel de asemenea a prevăzut că, în final, Dumnezeu va judeca pe poporul Său în Valea lui Iosafat (Ioel 3:2,12), care avea să devină o „vale a judecății”, unde Dumnezeu urma să „amăgească” oștile păgâne ca să vină, pentru a fi nimicite (Ioel 3:9-11,14).

Ellen White a citat pasajul din Zaharia 14:4-5,9 pentru a descrie cum va coborî Isus pe pământ la sfârșitul mileniului.² Ea însă a citat numai de dragul analogiei, ca și în alte cazuri. Profeția lui Zaharia nu se poate referi la sfârșitul mileniului, fiindcă după toate necazurile descrise, Zaharia prevede că rămășița popoarelor se va închina împreună cu iudeii, aducând jertfe la templul din Ierusalim (14:16-21).

Orice profecie care prevede restaurarea templului și a jertfelor a fost destinată să se împlinească înainte de prima venire a lui Isus Mesia. Epistola către evrei exclude două sisteme paralele și concomitente pentru mântuire. Vechiul și noul legământ se exclud reciproc; iar odată cu jertfa incomparabilă a lui Isus și cu preoția Lui superioară, s-a pus capăt pentru totdeauna oricărui plan divin iudeocentric, chiar dacă a fost expus de șapte ori sub formă de profecie. Hristos este finalitatea Legii lui Moise (Romani 10:4 EDCR), dar și culmea descoperirilor profetice (Matei 11:13; Faptele 10:42).

Profeția arată că, odată cu apariția Domnului, mutarea munților trebuia însoțită de un mare cutremur de pământ (Isaia 2:10-14,19,21; Apocalipsa 6:12-17), eveniment comparat cu marele cutremur din vremea lui Ozia (Amos 1:1; Isaia 1:1; 5:14,25), încă în memoria generațiilor, după 250 de ani.

Cei ce vin aici cu Domnul sunt îngeri, adesea numiți sfinți.³

O importantă observație merită făcută în legătură cu această profecie a apariției personale a Domnului, cu ocazia unui ultim atac asupra Ierusalimului. La profecía lui Isus din Matei 24, poate nu întâmplător rostită pe Muntele Măslinilor, ucenicii Lui au întrebat contrariați când va avea loc distrugerea templului și a Ierusalimului și care va fi semnul revenirii lui Isus și al sfârșitului lumii?

De obicei, spunem că ucenicii lui Isus își „imaginau” că un asemenea dezastru asupra Ierusalimului nu putea avea loc decât la sfârșitul lumii, la revenirea lui Isus. Dar iată că, în Zaharia 14, ucenicii aveau ambele evenimente scrise împreună și probabil cunoșteau profecía, astfel că nu pare să fi fost doar imaginația lor. De aceea erau îndreptățiți să întrebe așa cum au întrebat. Iar când Isus le-a răspuns în aceeași cheie, legând venirea Sa de căderea Ierusalimului, El a stabilit un scenariu profetic condiționat, în care semnele și venirea Sa urmau să aibă loc „îndată” după necazul Ierusalimului (Matei 24:29-31), chiar în generația aceea (Matei 24:34), la oarecare timp după anul 70 d.Hr., dacă evanghelizarea lumii s-ar fi realizat atunci (Matei 24:14; 2 Petru 3:12).

Schimbări în natura și în spiritualitatea lumii

⁶ În ziua aceea nu va fi lumină: negurile grele vor aduce îngheț. ⁷ Va fi o zi unică, cunoscută lui Yahwé: nu va fi nici zi, nici noapte, dar spre seară se va arăta lumina. ⁸ În ziua aceea, vor izvorî ape vii din Ierusalim și vor curge jumătate spre Marea de Răsărit (Marea Moartă), jumătate spre Marea de Apus (Marea Mediterană); așa va fi și vara, și iarna. ⁹ Atunci va fi împărat Yahwé peste tot pământul. În ziua aceea, Yahwé va fi Unul (Același pentru toți), și numele Lui, Unul (Același pentru toți).

Ziua izbăvirii urma să fie diferită de orice altă zi. Lumina și căldura naturală aveau să dispară⁴ în timpul zilei, iar când ar fi fost de drept să vină noaptea, avea să apară

lumina unei noi ere. Profetul Zaharia a văzut astfel o scenă a înnoirii parțiale a lumii, asemenea viziunii lui Ezechiel (47:1-12), o umbră a ceea ce a văzut Ioan în Apocalipsa (Apocalipsa 22:1-2). Expresiile „ape vii”, „apă vie” sau „apa vieții” corespund aceleiași expresii ebraice (*maym hayyim*) și înseamnă apă curgătoare, permanentă. Izvorul avea să fie în Ierusalim și, spre deosebire de multele ued-uri din Țara Sfântă, care aveau apă doar în anotimpul ploios, acest izvor avea să fie nesecat.

Dar cea mai mare minune pe care a prezis-o profetul aici nu sunt marile semne și transformări cosmice, ci faptul că Împărăția lui Yahwé, care inițial controlase doar Canaanul și fusese destul de imperfectă

(1 Cronici 28:5; 2 Cronici 13:8), urma să cuprindă întreg pământul, așa cum este de drept (Psalmii 47:2,7; 48:2).

Zaharia 14:9 este singurul verset care corespunde formulei mozaice din Deut. 6:4. Yahwé nu este descris ca unul care este singuratic, singur-singur singurel, unipersonal, cum îl înțeleg evreii rabinici, islamicii și anumiți creștini liberali sau sectari, ci El este Unul în sensul că este Unic (nimeni nu mai este ca El) și în sensul că este comun (Unul și Același pentru toți). Este singurul Dumnezeu adevărat, dar nu este o persoană singură. Lui Zaharia i se descoperise că există Unul, numit „Îngerul Domnului” (Reprezentantul lui Yahwé, Zaharia 3:1-9),⁵ care avea să vină în lume ca Rob al Domnului, numit și Odrasla lui David (Zaharia 3:8; 6:12). El este Om și Dumnezeu, Omul care este tovarăș cu Dumnezeu (Zaharia 13:7), Preot și Rege, care va domni într-o desăvârșită unire („sfat de pace”, „plan de mântuire”) cu Dumnezeu (Zaharia 6:13), cu numele Ieșua/Isus (Zaharia 6:11). De asemenea, Zaharia cunoștea Duhul lui Dumnezeu, fără de care nu se poate realiza nimic bun (Zaharia 4:6) și care a vorbit prin profeci (Zaharia 7:12).

Înceiere

Dar cum avea să ajungă toată lumea să se închine adevăratului Dumnezeu? Ce planuri avea Domnul cu Ierusalimul izbăvit din profecía lui Zaharia? Vom afla aceste taine în următorul număr al revistei. ■

¹ În NT, expresia aceasta trimite la ziua venirii Domnului și la evenimentele precedente și ulterioare (Faptele 2:20; 1 Cor. 3:13; 5:5; 2 Cor. 1:14; 1 Tes. 5:2; 2 Tes. 2:2; 2 Pt. 3:10). În VT, ziua Domnului este o zi a intervenției lui Yahwé în forță, pentru distrugerea celor răi și salvarea poporului sfânt (Is. 2:12; 13:6; 9; Ezech. 13:5; 30:3; Ioel 1:15; 2:1, 11, 31; 3:14; Amos 5:18,20; Obadia 1:15; Tef. 1:7; Zah. 14:1; Mal. 4:5). De regulă, se referă la ultima demonstrație a lui Dumnezeu, văzută ca un scenariu destul de apropiat, ca răspuns la principala provocare a poporului lui Dumnezeu la timpul rostirii profetei.

² Tragedia veacurilor, 662; Scrieri timpurii 51-52.

³ Cf. Iov 15:15; Dan. 4:13,23; Mat. 25:31; Marcu 8:38; Luca 9:26; Iuda 1:14; Apoc. 14:10.

⁴ Is. 13:9-10; Ezech. 32:7-8; Ioel 3:15; Mat. 24:29; Apoc. 6:12-13.

⁵ Dumnezeuirea „Îngerului” Domnului nu poate fi pusă la îndoială, de vreme ce Moise îl numește Yahwé Dumnezeu (Ex. 3:2, 4), iar El însuși spune: „Eu Sunt Cel ce Sunt” (Ex. 3:13-14). Acest Înger (Sol) al Legământului este Domnul/Mesia cel așteptat (Mal. 3:1).

Florin Lăiu este profesor de Biblie pensionar.

PLANUL LUI DUMNEZEU E CEL MAI BUN

Cu siguranță că au fost multe ocazii în care ați fi vrut ca lucrurile din viața sau slujirea dumneavoastră să fie diferite. Adesea trecem prin boală, încercări, suferințe, aparent chiar mai multe decât putem purta. De multe ori, stresul se acumulează și, dacă tensiunea se repetă pe parcursul unor perioade scurte, simțiți că nu mai poți, că ai neapărat nevoie de un timp pentru a-ți reveni.

Ca pastor însă, dincolo de reacția umană la anumite situații conjuncturale, te gândești mai mult la ceea ce spune Dumnezeu despre problemele tale. De ce a îngăduit încercarea respectivă? Și ce soluții are pentru tine? Ai presiunea aceasta de a desluși voia lui Dumnezeu și de a nu-L dezamăgi prin deciziile pe care le iei. Și asta pentru că, deși de multe ori ai soluții personale de ieșire din criză, îți dorești ca voia lui Dumnezeu să primeze. Doar

asa ai asigurarea că nu greșești și că rămâi în planul Său, uneori mai greu de înțeles și acceptat, dar întotdeauna cu implicații pozitive pe care altfel nu le-ai fi putut anticipa niciodată.

Să luăm, de pildă, cazul apostolului Pavel relatat în cartea Faptele apostolilor, începând cu capitolul 21. Deși fusese avertizat în casa lui Filip, de către Agab, prorocul (21:10-13), că va trece prin încercări la Ierusalim, Pavel hotărăște să-și urmeze planul de călătorie, dispus să treacă prin orice încercare îngăduită de către Dumnezeu. La puțin timp după ce ajunge în capitala Israelului, este arestat și întemnițat. Citiți Faptele 23 și veți vedea cum încearcă apostolul să găsească soluții omenesti, scoțându-L din ecuație pe Dumnezeu pentru ieșirea din criză. Totul a fost motivat de intenții bune, Pavel fiind convins că Dumnezeu îl dorea în Ierusalim pentru o perioadă mai lungă de timp.

Metodele folosite de el sunt cele folosite de opozanții săi: manipulare, adevăruri parțiale, dezbinare etc. Da, deși este destul de greu de crezut, apostolul apelează la mijloace care au șanse mari de reușită în rândul maseilor, dar care nu sunt parte din arsenalul de luptă al unui urmaș al lui Hristos. Metodele acestea au fost folosite cu succes de către Satana în lupta cu Dumnezeu. Pentru o clipă, Pavel a fost ispitit să aleagă calea ușoară, cu rezultate imediate, încercând să rezolve prin soluții gândite de om ceea ce trebuia lăsat în seama lui Dumnezeu. Nu era

lupta lui, el era doar un combatant în marea luptă dintre forțele luminii și ale întunericului.

Când înțelege că a greșit, în momentele de liniște oferite de celula în care fusese închis din nou, Pavel este rușinat și nici nu mai poate să se roage. Intervine însă Dumnezeu (23:11) și Pavel află că planul lui Dumnezeu era ca el să-L propovăduiască pe Hristos în capitala păgânismului, la Roma. Nu luptase doar împotriva oamenilor, ci, în nebunia lui, luptase împotriva planului lui Dumnezeu.

Totul se schimbă când intervine Dumnezeu prin ingerii Săi! Protejat de o întreagă armată, 470 de soldați romani, Pavel își începe călătoria spre Roma. Pe drum are ocazii la care nici nu ar fi îndrăznit să viseze, în care dă mărturie înaintea dregătorilor și împăraților. Diavolul încearcă să-l oprească prin rana de moarte produsă de o năpârcă, dar se lovește de zidul impenetrabil ridicat de către Dumnezeu în jurul lui. „La Roma, Pavel a rămas doi ani întregi într-o casă pe care a luat-o cu chirie. Primea pe toți care veneau să-l vadă, propovăduia Împărăția lui Dumnezeu și învăța pe oameni, cu toată îndrăzneala și fără nicio piedică, cele privitoare la Domnul Isus Hristos” (28:30-31).

Când ne facem planuri fără Dumnezeu, căutând soluții de ieșire din criză, vom fi limitați de natura umană, care de multe ori este copleșită de presiunile exterioare pe care oamenii, viața sau Diavolul le exercită asupra noastră. Și ceea ce ne este caracteristic nouă, oamenilor, este faptul că suntem interesați în primul rând de binele nostru, nu mai avem răbdare, nici măcar cu Dumnezeu, și astfel intrăm ușor în panică. Dumnezeu are însă imaginea de ansamblu, este interesat de binele meu, dar are în vedere și binele întregii biserici. Este important să rămânem în planul Lui, care este cel mai bun! Să avem certitudinea că Dumnezeu este la lucru și Se îngrijește de biserica Sa!

„Planurile noastre nu sunt întotdeauna și planurile lui Dumnezeu. El poate vedea că este cel mai bine pentru noi și pentru cauza Sa să refuze chiar și cele mai bune intenții ale noastre. Dar putem fi siguri de un lucru: că îi va binecuvânta și îi va folosi pentru înaintarea cauzei Sale pe aceia care se consacră pe ei înșiși și tot ceea ce au spre slava Sa. Dacă El consideră că este cel mai bine să nu le satisfacă dorințele, va compensa refuzul dăruindu-le dovezi ale iubirii Sale și încredințându-le o altă lucrare.” Ellen White, *Divina vindecare*, p. 473.2 ■

Aurel Neațu este președintele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

**CĂILE
PROVIDENȚEI**
**AUREL
NEAȚU**

„ÎNCREDINȚEAZĂ-ȚI
LUCRĂRILE ÎN MÂNA
DOMNULUI, ȘI ÎȚI VOR
IZBUTI PLANURILE.”
(PROVERBELE 16:3)

ISUS, EXEMPLUL MEU

**ÎL CUNOSC
ȘI ÎL URMEZ**
**ALINA
CHIRILEANU**

- I. Dintre toate lucrurile pe care le-a făcut Isus, care este lucrul vostru preferat?
Găsiți în careul de mai jos cel puțin trei lucruri și scrieți-le pe spațiile de mai jos.
Apoi scrieți și memorați un verset din Biblie cu lucrul preferat făcut de Isus.

Alina Chirileanu este
director asistent în cadrul
Departamentului Copii,
Uniunea de Conferințe.

M	E	R	T	U	I	O	P	C	L	J
G	H	J	K	L	A	S	D	F	G	H
J	K	V	I	N	D	E	C	A	N	M
M	H	D	G	N	J	K	L	M	B	I
Z	A	X	C	F	V	B	N	J	K	N
L	O	N	P	U	H	A	J	Y	T	U
W	R	E	T	Y	U	I	T	O	P	N
A	S	D	M	U	S	T	R	A	F	I
G	H	J	K	L	I	P	O	I	U	Y
L	P	O	I	U	Y	E	T	R	E	W
A	S	D	F	G	H	J	S	L	K	J
S	E	R	G	I	U	B	I	T	I	O
Z	D	F	T	H	L	K	H	J	E	L

- II. Pentru a cunoaște secretele studierii Bibliei,
încercați să descurcați înțelesul cuvintelor,
punând în ordine literele în cuvinte:

1. Rogaă-et aiînten ed a tici nî iblieB!

---

2. uN tici nî ragăb!

L	E	J	H	K	L	H	T	F	D	Z
O	I	T	I	B	U	I	G	R	E	S
J	K	L	S	J	H	G	F	D	S	A
W	E	T	E	Y	U	I	O	P	L	P
Y	U	I	O	P	I	K	L	J	H	G
I	F	A	R	T	S	U	M	D	S	A
N	P	O	T	I	U	Y	T	E	R	W
U	T	Y	J	A	H	P	U	N	O	L
N	K	N	B	V	C	F	X	A	Z	Z
I	B	M	L	K	J	N	G	D	H	M
M	N	A	C	E	D	N	I	V	K	J
H	G	F	D	S	A	L	K	J	H	G
J	L	C	P	O	I	U	T	E	R	M

Răspuns: A. 1. Matei 3:23; Matei 11:20; Ioan 2:1-9; Daniel 6:27; Ioan 3:16
2. A - Roga-te înainte de a citi în Biblie! B - Nu citi în grabă!

VIE ÎMPĂRĂȚIA TA!

PREZENTĂRI
BIBLICE

ÎNCEPÂND DIN
7 NOIEMBRIE

DE LA
ORA 21:00

PROGRAM TRANSMIS **LIVE**
PE FACEBOOK, YOUTUBE, RADIO VOCEA SPERANȚEI
ȘI SPERANȚA TV

57294

LIVE

RADIO
VOCEA
SPERANȚEI

SperantaTV

www.adventist.ro